

Jihadisters terrorträning måste stoppas!

► Jimmie Åkesson tog i den av SD begärda riksdagsdebatten om extremism den 26 januari upp den brännande frågan om Sverige-baserade jihadister som åker på terrorträning utomlands. En fråga som ingen av övriga debattörer ville ta i med tång.

Sidan 3

Alexandra trivs på nya jobbet

► Det väckte visst uppseende när unga Alexandra Brunell utsågs till Jimmie Åkessons sekreterare i riksdagskansliet. SD-Kuriren har träffat Alexandra för att ta reda på hur hon ser på sitt nya jobb. Det visar sig att hon trivs alldeles utmärkt!

Sidan 6

Per Klarberg nytt oppositionsråd

► Sverigedemokraternas ”starke man” i Trelleborg, Per Klarberg, har tagit tjänstledigt från sitt arbete som lokförare. Orsak: han har utsetts till oppositionsråd i hemkommunen. Hur det gick till läser ni på

Sidan 12

SD jobbar på i riksdagen och får rekordstort stöd

Sverigedemokraternas riksdagsarbete för ett bättre Sverige går stadigt framåt – något som uppskattas av valmanskåren. Foto: Michael Axelsson

► Sverigedemokraternas fortsätter sitt tragna arbete för ett bättre Sverige i riksdagen. Samtidigt har partiet noterats för rekordsiffror hos Aftonbladet/United Minds med 8,5 procents opinionsstöd. Partiledare Jimmie Åkesson be-

rörde i den av SD begärda debatten om politisk och religiös extremism svenska jihadisters terrorträning i utlandet, medan Richard Jomshof i den efterföljande skoldebatten belyste otryggheten i svenska skolor. Från riksdagen kan i övrigt note-

ras att Erik Almquist debatterat om DO mot integrationsminister Erik Ullenhag (FP) och då påpekat, att DO-ämbetet misslyckats med att hantera svenskfientlighet. Sven-Olof Sällström vill se öppnade Stasiarkiv, medan Carina Herrstedt i en

debatt mot civil- och bostadsminister Stefan Attefall (KD) påpekat att staten inte bör ge pengar till moskébyggen. ■

Sidan 4

DO bör avskaffas!

Sidan 2

Mångkultur bakom skolproblem

Sidan 5

Jussi i våra hjärtan

Sidan 8

Bra beslut att sparka Linna – men super-DO bör avskaffas!

NÄR REGERINGEN I BÖRJAN av februari äntligen tog beslutet att sparka Katri Linna, sedan 2008 chef för den sammanslagna ombudsmannamyndigheten, populärt kallad super-DO, var det en välkommen åtgärd.

Linna, som föddes i finska Tammerfors 1960 och kom till Sverige 1979, utsågs som 40-åring till Ombudsman mot etnisk diskriminering och hade även i flera omgångar varit verksam inom regeringskansliet samt chefsjurist vid ett par fackförbund innan hon hamnade hos myndigheten Diskrimineringsombudsmannen (DO) 2005. När hon utsågs till generaldirektör för super-DO 2008 kunde det ses som kulmen på ett långt engagemang mot olika typer av diskriminering.

Ingen har veterligt ifrågasatt Katri Linnas idealism, men det visade sig snart att hon var en sannskyldig katastrof på sin höga post och 2009 utnämndes hon av tidningen Chef till Sveriges sämsta chef alla kategorier. I en artikel i Chef den 20/8 2009 heter det bland annat:

”Hon har en titel som förpliktigar. Därför förvånar det att chefen för Diskrimineringsombudsmannen snackar skit om sina medarbetare och sprider osäkerhet och förvirring... I korridorerna på DO finns det åtskilliga berättelser om arbeten som aldrig blivit färdiga, rapporter som fått skrivas om ett oändligt antal gånger och projekt som runnit ut i sanden.”

Följden av Linnas inkompetens blev en myndighet i fritt fall där icke minst de egna medarbetarna for illa. De tvingades ofta gissa sig till vad deras chef egentligen menade och fick ovetta om de någon gång vågade kritisera missförhållandena vid myndigheten. Vid ett tillfälle kall-

ade hon exempelvis en sjukskriven medarbetare till ett möte hon själv kom 45 minuter för sent till.

Därtill gjordes under Katri Linnas tid inom DO en rad underliga utspel och fattades ett antal ytterst tvivelaktiga beslut. Några exempel ur högen:

vilken vägrat ta en kvinnlig representant för arbetsgivaren i hand. I tingsrätten tillerkändes mannen ett skadestånd om 60 000 kronor för påstådd diskriminering.

■ En zigenisk kvinna, som förvägrades bära sin traditionella vida kjol under en visstidsanställning på

kvinnorätten att bära heltäckande klädsel under utbildningen.

Det står utom allt tvivel att Katri Linna var gravt olämplig för sitt arbete som generaldirektör vid super-DO, som är en av alliansregeringen beslutad och genomförd sammanslagning av tidigare DO, JämO, Handikappombudsmannen och Ombudsmannen mot diskriminering på grund av sexuell läggning. Hennes nya arbetsuppgift som anställd vid regeringskansliets blir att författa en rapport om den historiska diskrimineringen av zigenare (eller ”romer” som det med påbudet politiskt korrekt språkbruk numera alltid måste heta). Ny tillförordnad chefs-DO blir Håkan Sandesjö, tidigare bland annat verksam inom Utlänningsnämnden.

Att Katri Linna tvingats avgå från sin höga DO-tjänst är förvisso välgörande. Ännu bättre hade varit om hela den myndighet hon basade över hade skrotats. Ett avskaffande av super-DO skulle inte endast bespara skattebetalarna cirka 100 miljoner kronor, utan jämväl utdela ett dräpshot mot den kränkings- och diskrimineringsindustri som ligger som en våt filt över Sveriges hårt prövade folk och bland annat måste sägas vara ett klart hot mot yttrandefriheten.

Sverigedemokraterna initierade redan 2006, då DO gått ut och fördömt skolavslutningar i kyrkan, det så kallade Blomsterupproret och krävde DO:s avskaffande. Det finns varje skäl att här upprepa det kravet.

Tommy Hansson
Chefredaktör

Till sist blev Katri Linnas ledarskap för mycket för regeringen. Ännu bättre hade varit om DO-institutionen hade avskaffats helt och hållet.

■ Traditionella svenska skolavslutningar i kyrkan och psalmsång av exempelvis ”Den blomstertid nu kommer” fick stark kritik eftersom de ansågs diskriminera icke-kristna elever.

■ Åtal väcktes mot en arbetsgivare som inte anställde en muslimsk man

varuhuset Netto, begåvades med ett skadestånd om 75 000 kronor efter ingripande av DO.

■ Kort tid innan hon avskedades kom Katri Linna, efter två års funderande, fram till att det var fel av en barnskötarskola i en Stockholmsförort att förvägra en muslimsk

Ny bok beskriver den mentala krisen i ”vänsterns konungadöme”

AR SVENSKARNA världens egendomligaste folk? Det håller Magnus Ivarsson för troligt i sin nyligen utkomna bok Vänsterns konungadöme. Världens egendomligaste folk? (Contra förlag 2010, 230 sidor).

Ivarsson är en entreprenör och skribent som tidigare publicerat ett antal böcker om tillståndet i landet, bland dessa Sverige 1984 (1983). Han har tidigare varit bosatt i Schweiz och vistas numera omväxlande i Sverige och Colombia. Just Ivarssons omfattande utlandserfarenheter ger ett brett perspektiv som skänker hans skildring ett särskilt värde.

Författaren erkänner att social-

demokratin kan ta åt sig en ”stor del av äran” för att Sverige med början kring förra sekelskiftet avancerade från att ha varit ett ”utfattigt bondeland” till att bli ”nära nog världens ledande industrination”. Dock, påpekar Ivarsson, skall detta godartade politiska inflytande icke övervärderas.

Ty trots allt ligger en avsevärd del av förklaringen till den galopperande framgångsutvecklingen i det faktum att Sverige, med avstamp i 1800-talets ”frihetsvänliga klimat”, blev fruktbar mark för en rad välståndsskapande storföretag såsom Tändsticksbolaget, Svenska Kullagerfabriken, Ericsson, Electrolux, Aga, Alfa-Laval med flera.

1970 hände någonting som hämmade den dittills godartade utvecklingen: Olof Palme blev statsminister. Till regeringsmakten kom en ”akademikerjunta” som dessutom drev den svenska utrikespolitiken i en prokommunistisk riktning. Som Magnus Ivarsson korrekt påpekar:

”Och Sveriges Vietnam-politik under de åren blev väl det tydligaste konkreta beviset på Sveriges ställning i internationell politik. Den kom att helt genomsyras av finansiering och sympatiåtgärder gentemot socialiststater och kommuniströrelser. Ända fram till i våra dagar!”

På hemmaplan undergick socialdemokratiet en starkt teoretiserande

och ideologiserande utveckling rakt vänsterut. ”Det sägs ju ibland att vad studenterna i Frankrike inte lyckades med”, framhåller Ivarsson, ”det gjorde Palme i Stockholm.”

Sedan har det bara rullat på.

Varken det organiserade näringslivet eller de borgerliga politiska partierna har kunnat – och frågan är om de ens velat – hejda den beskrivna utvecklingen. Följden har blivit en statsdirigism och en högskattepolitik som till betydande delar kvävt det fria företagandet. De varnande röster som trots allt hörts har avfärdats som extremistiska och välfärdsfientliga. Och de som sett ett samband mellan välståndets urholkande och en alltför expansiv immigrationspolitik har stämpats

som ”rasister” eller ännu värre.

Om den nuvarande alliansregeringen skriver Ivarsson så:

”Och nu, när vi äntligen fick en borgerlig regering ledd av de så kallade Nymoderaterna år 2006, så var det ju enbart tack vare deras nära nog fulla acceptering av det socialdemokratiska programmet.”

Som inledning till bokens slutord väljer Ivarsson att, bland andra tänkare, citera Winston Churchill:

”Socialism är ett misslyckandets filosofi, i grunden ren dumhet, ett avundens predikande vars innersta dygd visar sig vara ren misär, som skall delas lika av alla.”

Enligt Magnus Ivarsson befinner sig Sverige och svenskarna i en mental kris som det kommer att bli svårt att ta sig ur: ”Men det går ju, som länder som Tjeckien, Estland och Polen visar.”

Precis. Med övertygelse, hårt arbete och tålmodighet går det mesta. Om till och med forna kommunistdiktatorer lyckades så skall demokratin Sverige kunna göra detsamma. Vilket inte minst exemplet Sverigedemokraterna med sitt riksdagsinträde visar!

Tommy Hansson.

SD KURIREN

En budkavle är utskickad. Den löper genom dag och natt. Den går, såsom otaliga budkavlar fördom har gått, rättsols från gård till gård, från härad till härad. Det är den löpande elden som genom dag och natt skall kringföras. Budkavle går! Rid i natt!

Vilhelm Moberg, 1941

Sverigedemokraterna

Box 200 85
104 60 Stockholm
08-50 00 00 50
info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-Kuriren

Box 130 45
250 13 Helsingborg
08-50 00 00 52
redaktion@sdkuriren.se
www.sdkuriren.se

Chefredaktör

Tommy Hansson
tommy.hansson@sdkuriren.se

Ansvarig utgivare

Richard Jomshof
richard.jomshof@sdkuriren.se

Redaktion

Daniel Engström
Mattias Karlsson
Jens Leandersson
Johnny Skalin
Robert Stenkvist

Övriga skribenter i detta nummer

Linus Bylund
Christoffer Dulny
Gabriella
Jimmie Åkesson

Utgivning

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

Prenumeration, 6 nummer

150 kronor på bg 5280-7005.

Annonsering

Se www.sdkuriren.se eller ring 08-50 00 00 50.

Upplaga

40 000 ex (mars 2011)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsutklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

© Sverigedemokraterna. Eftertryck tillåts endast om källan anges.

ISSN 0284-6861

Jimmie Åkesson:

– Dags studera islamistiska attityder bland ungdomar

DEN 11 DECEMBER, mitt i julhandeln, utsattes vi för ett islamistiskt självmordsdåd i centrala Stockholm, en händelse som har satt fokus på debatten om hur vi ska arbeta preventivt mot islamistisk terror.

Vi måste ha klart för oss att detta inte är en isolerad händelse. Under hösten har för första gången den svenska antiterrorlagstiftningen blivit prövad i domstol. Resultatet blev att två personer med somaliskt ursprung dömdes till förhållandevis långa fängelsestraff för förberedelse till terrorbrott. Förutom detta har fyra svenska medborgare med utländsk bakgrund gripits för förberedelse till terrorbrott i Danmark. Dessa personer hade planerat att döda ett mycket stort antal personer på en tidningsredaktion med anledning av tidigare publiceringar i tidningen. Utöver det har SÄPO kommit med en rapport på området vilket ytterligare erbjuder ett diskussionsunderlag.

Rädsla för att säga fel saker

Tyvär har debatten kommit att präglas av rädsla för att säga fel saker och därmed bli anklagad för att vara fiendlig mot muslimer och stämpas med epitet som islamofob. Det är min bestämda ståndpunkt att vi måste kunna diskutera dessa frågor utan att tvingas ägna merparten av tiden åt att påpeka att det inte går att sätta likhetstecken mellan muslimer och terrorism. Detta är en självklarhet, men låt mig ändå påpeka att vi i Sverigedemokraterna inte betraktar muslimer som kollektivt medskyldiga till terrorismen.

Det har visat sig att svensk terrorbekämpning ligger långt efter internationellt. Något så grundläggande som en nationell handlingsplan mot islamistisk terror saknas i dag. Detta är givetvis oacceptabelt men det tycks som att det är en kritik som regeringen tagit till sig genom att

man bland annat låtit demokratiministrern resa till Danmark för att lära av danskarna.

SÄPO:s rapport har satt fokus på problemet att personer i Sverige reser utomlands för att delta i träningsläger i terrorgruppers regi. SÄPO bedömer att detta har ökat på senare tid och att detta på sikt utgör det allvarligaste potentiella hotet mot Sverige. Dock konstateras det att man i dag saknar verktyg för att bekämpa detta. I Sverige är det inte som i många andra länder olagligt att delta i sådana träningsläger. Sverigedemokraterna anser att det är hög tid att regeringen täpper till detta hål i lagstiftningen.

I den straffrättsliga utredningen angående antiterrorlagarna avrådde man från lagstiftning. Detta bland annat med hänvisning till att annan lagstiftning skulle kunna vara tillämplig. Justitiuskottet har avfärdat en riksdagsmotion från Sverigedemokraterna i frågan med att det saknas anledning att inskränka den fria rörligheten. Dessa argument är uppenbarligen mycket svaga. Erfarenhet visar enligt SÄPO att de som återvänder efter samröre med terrorister i utlandet fortsätter att verka i den islamistiska miljön. SÄPO:s bild är att dessa personer på grund av sin erfarenhet, kontaktnät och förhöjda status får en extra betydelsefull roll för extremister i Sverige.

Men förändrad lagstiftning räcker inte. Statsråd och andra debattörer har betonat behovet av ett samarbete med muslimska organisationer i Sverige. Jag håller med om att det är viktigt att knyta kontakter med muslimska organisationer och ge dessa hjälp och stöd i det preventiva arbetet mot islamismen, men det vore aningslöst att helt lämna över ansvaret till dessa organisationer som i många fall inte tycks ta arbetet mot islamister och våldsbejakande extremister på allvar.

praktiserar islamisk sharialagstiftning.

Vi kan också konstatera att ordföranden för Sveriges Muslimska Råd (SMR) ena veckan förnekar att hon någonsin märkt av extremismen för att i nästa vecka avslöjas med att en man i hennes absoluta närhet för

Jimmie Åkesson (SD) framhöll i riksdagsdebatten om extremism att de islamistiska terrordåden inte är några galningars verk utan frukten av högt motiverade individers engagemang. Foto: Michael Axelsson

Miljonbelopp från islamistiska stater

Vi kan till exempel konstatera att muslimska organisationer de senaste åren tagit emot mångmiljonbelopp från islamistiska stater för att bygga moskéer i Sverige. Det är inte orimligt att tänka sig att detta försatt de muslimska organisationerna i en beroendeställning gentemot mycket extrema islamistiska regimer som

tredje gången gripits misstänkt för terrorism. Två av mannens kolleger har avslöjats med att arbetsträna på moskén i Stockholm som SMR har ansvaret för. Numera hävdar ordföranden att hon varit "totalt aningslös". Jag tycker inte att detta inger något direkt förtroende.

Jag är osäker på om vi kan lita på att de muslimska organisationerna tar arbetet mot islamismen på allvar. Granskningen av de muslimska företrädarna är i dag närmast obefintlig. När den mest kände imamen, Abd al Haqq Kielan, i en intervju för några år sedan utbrister att "Det är tveksamt om kvinnor bör ha rätt till ett eget socialt liv utanför hemmet" uppstår ingen som helst debatt utan snarare en nedtystning i medierna. Detta föranleder en undran vilka värderingar som muslimska företrädare verkligen har och huruvida dessa företrädare är lämpliga för att bekämpa islamistiska attityder bland muslimerna.

Vanligt med islamistiska attityder

Jag ser ett stort problem med att vi i dag inte har någon kännedom om hur pass utbredda islamistiska attityder är i det svenska samhället. Vi har i Sverige varit duktiga på att ta fram forskning och handlingsplaner mot nazismen men i fallet med den extremistiska grenen av islam, islamismen, tycks alla parter lida av någon slags beröringsångest vilket är starkt beklagligt och direkt hämmar detta viktiga arbete.

Det görs årligen undersökningar om ungdomars attityder angående rasism och demokrati. Jag tycker att det är hög tid att man även börjar undersöka islamistiska attityder bland ungdomar. Grunden till hotet från islamistisk terror ligger i människors åsikter och attityder. Det är inte några aningslösa galningar som begår och planerar den islamistiska terrorn utan det är människor som i grunden drivs av religiös överty-

gelse.

En nyligen publicerad undersökning från Århus Universitet i Danmark visar att var fjärde ung muslim sympatiserar med islamismen. Undersökningen visar också att integrationsproblem inte sammanfaller med extremistiska attityder och att personer med jobb och utbildning är överrepresenterade bland dem med islamistiska attityder. Lösningen är därmed troligen inte så enkel som att sätta folk i arbete.

Det görs årligen undersökningar om ungdomars attityder angående rasism och demokrati. Jag tycker att det är hög tid att man även börjar undersöka islamistiska attityder bland ungdomar.

Undersökningar från andra länder i Europa har även de visat på att de islamistiska attityderna bland muslimska ungdomar är väl utbredda. För att på allvar kunna bekämpa detta måste vi inte bara få kännedom om stödet till direkt terrorism utan även om hur pass utbrett stödet till islamismen är. Jag hoppas innerligt att regeringen vågar ta initiativ för att undersöka islamistiska attityder bland ungdomar trots det uppskrivade tonläget i debatten. ■

Jimmie Åkesson

Partiledare Sverigedemokraterna

Debatt om extremism i riksdagen

MED ANLEDNING AV terrordådet på Drottninggatan lade Sverigedemokraterna fram ett förslag om en riksdagsdebatt angående islamisk terrorism i riksdagen. En debatt som också markerar ett paradigmskifte i svensk riksdagsdebatt. Jimmie Åkesson öppnade med ett tal där han poängterade allvaret med dådet på Drottninggatan:

– Hade dådet lyckats så skulle följden ha blivit katastrofal.

Åkesson tog också upp det faktum att sprängdådet före jul inte var en isolerad händelse utan har sin grund i en radikalisering av islamiska grupper i vårt land och att denna extremism är global. I sitt första tal önskade och hoppades Åkesson att övriga ledamöter skulle kunna debattera denna fråga på ett öppet och fördomsfritt sätt.

Fortsättningsvis tog Åkesson upp det uppenbara faktum att jämförelser mellan olika former av ex-

tremism, som till exempel den separatistiska, inte utan vidare kan jämföras och ges samma dignitet i vårt land. Åkesson tycktes bland vissa andra ledamöter ha viss framgång i sina upprepade påpekanden att den sociala bakgrundens betydelse för islamsk terrorism är starkt begränsad.

Åkesson tog även upp det brännande ämnet att muslimer åker från Sverige för att delta i terrorträning utomlands. Ett mycket viktigt ämne som de övriga debattörerna inte ville "ta i med tång".

Justitieminister Beatrice Asks (M) tal var av det mer svävande slaget. Ask målade upp en bild av vårt fria och öppna samhälle och gärningsmannen på Drottninggatan som en motståndare till vårt öppna samhälle. En inte så kontroversiell ståndpunkt som de flesta av oss kan skriva under på.

Sven-Erik Österberg, Socialdemokraterna, markerade relativt

kraftigt mot den islamiska terrorismen i början av sitt anförande. Österberg lovade att han och hans parti skall verka för ökad kontroll av muslimska friskolor och den undervisning som bedrivs där. Därefter tog även Österberg upp all övrig terrorism som ju påbjudet var i denna debatt.

Maria Ferm (MP) talade mest om att inte skuldbelägga grupper för enskilda handlingar. Därefter pratade Ferm om att det inte handlar om ideologi utan om socialt utanförskap. Men det är ett ställningstagande som enligt erfarenheter och forskning helt enkelt inte stämmer. De unga män som utförde de fruktansvärda attentaten i Londons tunnelbana kom från en relativt välmående medelklass, bara för att nämna ett exempel. Att ideologi inte skulle ha med islamsk terrorism att göra förefaller också ytterst osannolikt.

I sitt avslutande tal kom Ferm med det fullständigt absurda påståendet

att förekomsten av partier som Sverigedemokraterna kan öka det politiska våldet från extrema islamistiska grupper. Sensmoralen är alltså att det parti som påvisar ett allvarligt hot mot vårt land bär skulden till detta hot och att det kan öka i framtiden. Att det politiska Sverige redan prövat Ferm's "lätgå-linje" med icke önskvärt resultat, borde vara bevis nog för att Ferm's linje inte håller i verkligheten.

Johan Pehrson (FP) började sitt tal med att propagera för en förstärkning av handlingsplanen mot terrorism. Därefter tog Pehrson upp farhågan att vi inte skall glömma övrig terrorism. Det är en farhåga som borde vara stillad med råge efter denna debattstund.

Det som skiljde talarna åt denna dag var att de övriga debattörerna, Johan Pehrson undantagen, gjorde allt för att fly från ämnet och i stället tala om terrorism i Baskien eller på Nordirland. Debattörerna från

vänsterblocket och främst Vänsterpartiet satsade hela sin retoriska förmåga på att koppla samman terrorismen med fattigdom och sociala orsaker. Både debattörer från Alliansen och politiskt oberoende journalister, som till exempel Per Gudmundson, ger dock Åkesson rätt på denna punkt.

Det som kan ses som en skiljelinje mellan Åkesson's och framförallt vänsterblockets syn på enskilda terrorister och orsakerna till dagens terrorism belyses bäst av denna replik av Åkesson:

– Det är inte några aningslösa galningar som begår och planerar terrorbrott, det är människor som i grunden drivs av religiös övertygelse. ■

Robert Stenkvist

Redaktionen

www.sdkuriren.se

Gabriellas funderingar

Det är "varandra" som är SD:s styrka

Det mesta är bättre 2011 än 2000, när det kommer till att vara sverigedemokrat. Jag gillar det här med att vara ett riksdagsparti, med att alla som sade att vi aldrig skulle kunna få mer än två procent hade fel och vet om att de hade fel, och att man kan vara lite mindre orolig för att folk får reda på vem man är. Men en sak saknar jag faktiskt med mina tidiga år i SD, och det är den där berusande vi-känslan. Jag vet att vi är så många fler nu, och att man inte kan ha riktigt samma relation till så många människor som vi hade när vi var ganska få aktiva, men jag saknar den ändå. Jag vet inte när den försvann, men jag sörjer den.

I helgen som gick slogs det upp stort i flera tidningar att William Petzäll, riksdagsledamot för SD, gjort bort sig på fyllan. Nu finns det självklart ungefär hundra saker som Expressen inte vet om med den här historien, och det som irriterar mig så fruktansvärt i allt detta, förutom att William mått så dåligt och att ingen har kunnat hjälpa honom, är att folk är så snara att döma. I mitt arbete på informationsavdelningen fick jag många frågor och grova påhopp på William som person och på oss som parti, men hade alltid ett svar. Det var inte en enkel situation för någon av oss, men jag gav hela tiden svaret att William har en sjukdom och att han behöver stöd och professionell hjälp för att kunna komma tillbaka till oss, frisk och kry. Att okända människor, vanliga väljare, sitter och skriver obehagliga saker till oss när någon av oss hamnat i blåsväder är ju som det är. Det hör saken till.

Men att företrädare för oss direkt köper slaskpressens bild av vad som hänt, och börjar sprida rykten, skriva saker på nätet och snacka skit, det gör mig bara så otroligt beklämd.

Jimmie fick en fråga av Elaine Bergqvist om hur vi klarar det, hur vi orkar, efter valet 2010 och den smutsigaste valrörelse jag någonsin varit med om. Jimmie svarade på sitt vanliga lakoniska vis: "Vi har varandra". Jag blev så stolt över honom när jag hörde om denna intervju, så stolt för att han i den stunden identifierade precis min känsla från många år tillbaka. Och faktum är att för en gångs skull hade jag själv känt den där vi-känslan igen; på valvakan. Då var vi ett. Då ropade, sjöng och hurrade vi tillsammans, i gemensam glädje över vår gemensamma framgång. Jag önskar att varje dag kunde vara valvaka.

Att vi kunde känna gemenskap och glädje igen över att få tillhöra denna historiska och framgångsrika rörelse, att vi har en gemensam vision av att skapa en folkrörelse och ett Sverige som vi kan känna igen som vårt. Att vi gör detta tillsammans, alla med det de har att bidra med, oavsett om det är litet eller stort. Och att vi håller varandra om ryggen, att vi alla försöker så gott vi kan efter våra förutsättningar att göra våra partikamrater stolta. Och att när någon blir sjuk eller inte orkar mer, så får våra fötter ersätta hans eller hennes, vi går vidare och bär vår kamrat tills denne orkar gå själv igen. Så vill jag ha det. Även om vi inte alltid tycker likadant i alla frågor, så har vi något som förenar oss. Det är det som förenar oss som är vår styrka.

Det är "varandra" som är SD:s styrka. Om vi glömmer bort det blir vi ännu ett Ny Demokrati. Vänner, jag vill inte vara en del av Ny Demokrati version 2. Jag vill vara sverigedemokrat, jag vill vara en del av det "varandra" som Jimmie pratade om. Jag tror inte att jag är ensam om det.

Toppnotering för SD i AB/United minds

Sverigedemokraterna ökar med 1,5 procentenheter upp till 8,5 procent av väljaropinionen i Aftonbladet/United Minds februariundersökning och noteras därmed för sitt största stöd någonsin. Det visar att väljarna bryr sig mera om vad SD faktiskt utträttar politiskt än braskande skandalrubriker i slaskpressen.

Genom den rekordhöga noteringen behåller SD sin väg-

mästarställning mellan blocken och är riksdagens fjärde största parti efter M, S och MP. Såväl S som M går tillbaka något medan samtliga alliansens småpartier klättrar över fyraprocentsspärren. V minskar med nära en procentenhet.

Tommy Hansson

Sverigedemokraterna kräver:

Offentligt register över dömda pedofiler

En glad Sven-Olof Sällström efter en lyckad debatt. Foto: Michael Axelsson

I den här artikeln bifogas diarienumreren för våra förslag inom parentes vid varje enskilt förslag så att alla medlemmar själva kan leta upp förslagen och läsa dem om man är intresserad. De finns på riksdagens hemsida.

ARBETET I RIKSDAGEN fortsätter och saker och ting börjar falla på plats i riksdagskansliets korridorer även om mycket återstår att göra. Denna period har en hel del fokus inriktats på vårt försök att skydda svenska jägares jakträtt, vilket i kammaren försvarades av Josef Fransson (Kammarens protokoll 2010/11:56 anförande 22). Tyvärr gick förslaget inte igenom trots att den samlade oppositionen stod bakom det – misstag i omröstningssystemet gjorde att vi förlorade med en enda röst! Otroligt men sant.

Mycket har också sagts om Margareta Sandstedt felsägning där hon råkade säga 400 000 euro istället för 4 000 miljarder euro i en utfrågning av statsministern (Kammarens protokoll 2010/11:55 anförande 20), och bloggar och twitter gick helt i spinn över detta. Vi lyckades dock få in en rättelse i Aftonbladet.

Sverigedemokraternas motioner och debatter i urval

■ Erik Almqvist har debatterat mot Erik Ullenhag om framtiden för DO och valde där att fokusera på hur DO inte har klarat av att hantera den uppenbara svenskfientlighet som regeringen inte vill se.

■ Stellan Bojerud, som tillfälligt ersätter Julia Kronlid i utrikesutskottet, har lagt Motion 2010/11:U4 om att avslå ett avtal med Serbien som syftar till att underlätta att de ska gå med i EU. Sverigedemokraterna vill ju inte utöka EU.

■ Kent Ekeröth och Matias Karlsson har lagt Motion 2010/11:Ju425 Offentligt register

över dömda pedofiler, där de kräver att det ska bli offentligt var dömda pedofiler bor någonstans så att deras grannar skall kunna skydda sina barn.

■ Carina Herrstedt har debatterat med Stefan Attefall (Kammarens Protokoll 2010/11:53 anförande 77) och ifrågasatt det lämpliga i att staten stödjer uppförandet av moskéer.

■ Lars Isovaara med anledning av den kalla vintern frågat Maud

handlar om att riksdagen måste få information om när försvarets projekt spräcker budget.

■ David Lång (skatteutskottet) har fört intensiva diskussioner om vårt krav på att skatten på handelsgödsel ska återinföras. Detta har utlöst rejäl debatt och uppvaktningar från bondeorganisationer. När den här artikeln skrivs är vårt slutgiltiga ställningstagande ännu inte klart, men vi kommer att kräva att bönderna kompenseras med sänkt dieselskatt.

Carina Herrstedt: - Inga statliga pengar till moskéer!

Olofsson hur det egentligen står till med den svenska kärnkraften och om man våga lita på den (Kammarens protokoll 2010/11:36 anförande 137).

■ Mikael Jansson (försvarsutskottet) och Richard Jomshof har en följdmotion, Motion 2010/11:Fö5 med anledning av redog. 2010/11:RRS9 Riksrevisionsens styrelses redogörelse om den nordiska stridsgruppen 2008, som

■ Sven-Olof Sällström har lagt Interpellation 2010/11:182 Öppnande av SÄPOS Stasiarkiv, som ställer frågan till justitiedepartementet om de gamla registren över svenskar som spionerade åt Östtysklands hemliga polis nu kan öppnas.

Joakim Larsson
SD Uppsala

Richard Jomshof (SD) i riksdagens skoldebatt:

– Mångkulturalismen bakom dåliga resultat”

Svenska skolelever uppvisar enligt såväl internationella som svenska undersökningar otillräckliga kunskaper i matematik, naturvetenskap och nu på sistone även läsförståelse. Det föranledde Socialdemokraterna att i riksdagen begära en debatt med temat ”Svenska elevers skolresultat”. En debatt i vilken Richard Jomshof förde Sverigedemokraternas talan.

SOCIALDEMOKRATERNAS Mikael Damberg inledde riksdagsdebatten den 26 januari – den hölls på eftermiddagen efter den av SD initierade extremismdebatten samma dag – med bland annat följande ord: – Sverige fortsätter att sjunka kunskapsmässigt enligt den stora PISA-undersökning som nyligen presenterades (PISA=Programme for International Student Assessment, artikelförfattarens anmärkning). 65 länder deltog i undersökningen som studerade 15-åringars läsförståelse och kunskaper i matematik och naturvetenskap. Det är allvarlig läsning... för första gången någonsin är svenska elevers läskunskaper medelmåttiga.

”Behövs stora reformer”

Utbildningsminister Jan Björklund (FP) satte in den svenska skolans misslyckande i ett historiskt perspektiv:

– År 2011 kommer att bli det mest omfattande reformåret i svensk utbildningspolitisk historia. Jag tror man behöver gå tillbaka till i princip 1842 års folkskolebeslut för att hitta en mer genomgripande reformagenda under kort tid än den som gäller nu. Bakgrunden till det är precis det som Mikael Damberg nyss angav: Resultaten i svensk skola har sjunkit på ett sätt som vi inte kan acceptera och som vi inte vill leva med. Denna utveckling har pågått åtminstone 1992. Då handlade det om Skolverkets nationella utvärdering.

Därefter, förklarade Björklund, har det förekommit internationella undersökningar av typ PISA och TIMSS (TIMSS=Trends in International Mathematics and Science Study) såväl under 1990- som 2000-talet vilka bekräftar de sjunkande svenska skolresultaten.

– Därmed, menade utbildningsministern, finns det en insikt om att det behövs ganska stora reformer.

Våld eller hot om våld

Margareta Pålsson (M) anlade ett partipolitiskt perspektiv på frågan om den svenska skolans debacle:

– Ändå blev jag förvånad när Socialdemokraterna ville ha en aktuell debatt i ämnet. Dessa debatter brukar ju oppositionen begära för att bevisa regeringens skuld eller felaktiga beteende. Men alla initierade vet att det är just Socialdemokraterna som är mest ansvariga för

SD:s skolpolitiska talesman Richard Jomshof kritiserade skarpt mångkulturalismens roll när det gäller sjunkande skolresultat för svenska elever. Foto: Michael Axelsson

elevernas sjunkande resultat.

SD:s Richard Jomshof, med ett förflutet som lärare, inledde sitt anförande i kammaren med att lyfta fram den otrygga och ibland våldsamma miljön i den svenska skolan:

– I Sverige utsätts varje år nästan var tredje lärare för våld eller hot om våld på jobbet, detta enligt en undersökning från Arbetsmiljöverket för ett par år sedan. I själva verket handlar var tredje anmälan till Arbetsmiljöverket om just skolan och arbetsmiljön där.

”Det räcker inte. Det kanske blir bättre för stunden, men man måste åtgärda grundproblemen, annars kommer situationen aldrig att bli bättre.”

Jomshof anförde därpå en rapport från Lärarnas riksförbund som belägg för det otrygga arbetsmiljöklimatet på svenska skolor. Enligt rapporten upplever således nästan var femte lärare oro för att gå till sitt arbete.

Vad har då detta med Sveriges sjunkande skolresultat att göra? Jomshof besvarade den frågan så:

– Jo, mycket. Våren 2005 hänvisade de båda lärarförbunden till en undersökning i vilken det framkom uppgifter som gjorde gällande att så många som 43 procent av lärarna varje dag tvingades ta betydande lektionstid i anspråk för att lösa konflikter och för att skapa någon form av trygghet och studiero i skolan, men också att var sjunde lärare

tvingades ägna varje lektion åt precis detta.

Mångkulturalismen

Sanningen är vidare, konstaterade Richard Jomshof, att runt om i Sverige vittnar elever om ett hårdare skolklimat där inte minst svenska tjejer utsätts för en rad olika tillmälen samt sexuella trakasserier. Samtidigt berättar killar om rån, misshandel och en allmänt otrygg skolmiljö.

– Jag har också påpekat, fortsatte Jomshof, och den slutsatsen står jag fast vid, att det inte går att komma ifrån att det är i det samhälle vi i dag lever i, ett alltmer splittrat och segregerat svenskt samhälle, som vi hittar grunden till det här. Det är den mångkulturalistiska utgångspunkten och en totalt misslyckad och invandrings- och integrationspolitik. I en sådan verklighet är det inte konstigt att svensk skola tappar i kvalitet och att svenska elevers studieresultat blir allt sämre oavsett vad de har för bakgrund.

Richard Jomshof avslutade sitt huvudanförande med att jämföra svensk skola med ett hus drabbat av fukt, mögel eller som har en grund som håller på att vittra sönder. Alliansregeringen tror, menade Jomshof, att man kan fixa skavankerna genom att lappa hål, spackla över sprickor eller måla med en stor pensel:

– Det räcker inte. Det kanske blir bättre för stunden, men man måste åtgärda grundproblemen, annars kommer situationen aldrig att bli bättre. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Robert Stenkvikts analys:

Rättshaverister och obekväma sanningssägare

LISA BJURWALD från tidningen Expo påstod i en anmärkningsvärt onyanserad artikel publicerad i DN (2011-01-27) att Jimmie Åkesson twittrat enligt följande:

”Jag tror att nya partier som utmanar etablissemangen lockar en del stollar och haverister men att det är ett övergående problem.” Detta föranleder oss att titta lite närmare på fenomenet ”rättshaverister” som torde vara den korrekta benämningen.

Vi vet att en del människor förfaller till ATT BLI det vi vanligtvis kallar ”rättshaverister”. För länge sedan lade sig en taxichaufför i en låda på Sergels torg där han tillbringade en avsevärd tid i bitande kyla utan mat. Taxichauffören hade inte fått det taxi-tillstånd han begärde på en ort någonstans i övre Norrland.

De flesta människor har svårt att koppla ihop det uteblivna tillståndet med att lägga sig i en trälåda på Sergelstorg, därför kallar vi mannen rättshaverist. Det finns också människor som inte är rättshaverister utan mer är att betrakta som obekväma sanningssägare. Det är modiga, rakryggade människor som tar upp uppenbara missförhållanden som allmänheten inte riktigt vågar påtala av rädsla för omgivningens eller någon chefs ogillande.

Ofta är missförhållandena då av allmän natur som påverkar många människor eller hela samhället, dessutom riskerar den obekväma sanningssägaren personliga repressalier. Ett exempel på en sanningssägare är undersköterskan Sarah Wagnert som till och med fått en lagparagraf uppkallad efter sig, nämligen ”Lex Sarah”.

Vad är skillnaden mellan en rättshaverist och en obekväma sanningssägare? Är FN-kritikern Inga-Britt Ahlenius en rättshaverist eller en obekväma sanningssägare? Jag lämnar frågan öppen till vilken kategori Ahlenius skall placeras i, men det finns klara skillnader mellan de två kategorierna.

Rättshaveristen har ofta ett trauma som gör sig påmint vid konflikter, det rör sig då ofta om konflikter av mer personlig natur. Reaktionen och handlingarna står ofta inte i proportion till konflikten för rättshaveristen, som dessutom handlar inadekvat när det gäller den uppkomna konflikten.

För den obekväma sanningssägaren spelar den personliga förödmjukelsen mindre roll och problemet i sig en större roll. Sanningssägaren kan också kompromissa och ge upp sin taktik för att försöka påverka på andra sätt, registret på reaktioner är betydligt bredare för sanningssägaren än för haveristen.

Rättshaveristen har dessutom ett påfallande mönster av ständi-

ga destruktiva konflikter, som tyvärr ofta följer personen livet ut. Sanningssägaren kan samarbeta utan större konflikter hur länge som helst om det inte finns några gömda sanningar att basunera ut.

Finns det rättshaverister i SD? Ja självklart finns det sådana i vårt parti, som i precis alla andra partier och organisationer. Dras det fler haverister till SD än andra partier och organisationer? På sätt och vis kan de göra det. Sverigedemokraterna är ju det enda riksdagsparti som utmanar alla de etablerade partierna och som dessutom kommer med obekväma sanningar.

Att detta utgör en oemotståndlig lockelse för en del haverister, speciellt sådana som allvarligt kommit på kant med det etablerade samhället, kan förmodligen varenda psykolog skriva under på. En del haverister kan så att säga försöka ta revansch på det etablerade samhället genom att gå med i sanningssägarpartiet SD.

SD som parti är en obekväma sanningssägare som utmanar påbudna men oriktiga diskurser i vårt politiska samhälle. Att ett parti är sanningssägare i ett snöpt debattklimat innebär dock inte att partiet på något sätt är att likna vid de rättshaverister som då och då dyker upp. Problemet med rättshaverister är inte bara ett problem för Sveriges alla partier, utan ett allmänt problem för alla större eller mindre organisationer och arbetsplatser.

Tyvärr kan en avhoppad rättshaverist från ett politiskt parti ställa till med extra stor skada då aversionen plötsligt vänds mot det egna (före detta) partiet och media gärna ställer sina resurser till förfogande för den ”kränkta” haveristen. Tyvärr är det ofta en kraftigt vinklad version av verkligheten som publiken får ta del av. Finns det politiska motiv med i bilden från medias håll så är chansen minimal att uppmärksamma journalister tar någon hänsyn till att uppgiftslämnaren visar på de tecken som är så typiska för en rättshaverist.

De politiker som jobbat ihop med haveristen får snällt läsa i tidningen en historia som bara vagt påminner om den verklighet de själva upplevt. Problemet med haverister har i viss mån alltid funnits och kommer sannolikt alltid att finnas. Problemet med haverister som går ut i media är mångfacetterat och åsikterna hur man skall handskas med detta problem är inte entydiga.

Problemet måste också bedömas från fall till fall, även om vissa grundläggande strategier finns. Slutligen är detta ett problem vi helt enkelt får lära oss leva med, det är en del av det partipolitiska livet helt enkelt. ■

Robert Stenkvist

Sekreterare Alexandra intervjuas

På Sverigedemokraternas riksdagskansli arbetar Jimmie Åkessons sekreterare Alexandra Brunell. Det blev en del skrivrier när hon tillträdde sin tjänst men som alltid finns det en människa bakom rubrikerna. För att lära känna denna människa låter vi Alexandra själv komma till tals.

Vi börjar med att fråga Alexandra hur hon trivs på sin nya arbetsplats, hur hon tycker arbetsbelastningen är och vilka svårigheter det finns i arbetet.

– Arbetet är inte svårt i sig och jag har lätt för att lära mig nya saker, så det är inga större svårigheter att sköta detta jobb. Det enda som varit lite kinkigt är att synkronisera Jimmies schema med SÄPO.

Alexandra framhåller att arbetsbelastningen kan vara något ojämn men inte är något större problem i sig:

– Jag har haft arbete sedan jag var 13 och har ofta arbetat samtidigt som jag studerat, så jag är van vid högt tempo och att ta tag i olika svårigheter som dyker upp.

Hur ser en vanlig dag på jobbet ut?

– Jag sorterar, vidarebefordrar och svarar på e-post och annan post. Jag samtalar också mycket med medlemmar och andra som ringer upp. Jag utför också olika ärenden för att underlätta för Jimmie.

Alexandra verkar ha kommit in i sitt arbete på ett utmärkt sätt och ser ut att trivas. Det mesta som hamnar på hennes bord behandlas fort och effektivt. Nästa naturliga fråga blir hur hon blivit emottagen av övrig personal på riksdagskansliet - svaret låter inte vänta på sig.

– Jag har blivit jättefint bemött och alla har varit väldigt hjälpsamma.

Eftersom Alexandra är "något" yngre än redaktionen och undertecknad skribent så frågar jag henne hur hennes kamrater har reagerat på hennes anställning hos en partiledare och vilka politiska åsikter som dominerar i hennes kamratkretsar.

– En del av mina kompisar har reagerat negativt, men en del av dessa har svängt efter ett tag och sagt att de tycker mitt jobb och mina åsikter ändå är OK. Andra tycker att det är ett häftigt jobb. Många av mina kompisar har nästan samma åsikter som jag själv men tycker ändå att SD är något hemskt. Väldigt många i min bekantskapskrets tycker likadant som SD i invandringsfrågan men har ändå för sig att SD står för något helt annat än vad de själva står för.

Vi tror utan vidare på Alexandras ord, då problemet med att sympatisera med SD:s åsikter men ändå ta avstånd från partiet på lösa grunder inte verkar vara åldersbundet.

Alexandra har nästan alltid ett leende på läpparna och glimten i ögat. Hon utgör ett ungt och piggt inslag på riksdagskansliet och har funnit sig väl tillätta på rekordfart. Dessutom kanske hon fått en och annan fördom på skam hos oss gamla politiska uvar. ■

Robert Stenkvist
Redaktionen

Den smygande islamiseringen och dess betydelse

"Inte sedan muslimska styrkor stod vid Wiens portar, har Europa stått inför en sådan utmaning som nu. Inflyttningen av troende muslimer kommer att påverka allas våra liv."

SÅ LYDER BAKSIDESTEXTEN till Alf Ronnbys nya bok *Smygande islamism* (Kronikan-kom!) 2010, 191 sidor). Alf Ronnby är docent i socialt arbete och har tidigare varit verksam vid Göteborgs universitet, Mithögskolan i Östersund och Roskilde universitetscenter i Danmark. Numera är han föreläsare och författare på heltid.

I sin senaste bok analyserar Ronnby den smygande islamisering Sverige och Europa genomgått under en följd av år och som bottnar i den politiskt korrekta förkärleken för mångkulturalismen. Ronnbys bok är till största delen utomordentlig nyttig läsning, icke minst för den som till äventyrs tror att mångkulturalismen i allmänhet och islamiseringen i synnerhet enbart har fördelar i sitt släpdrag.

I bokens introduktion framhåller Ronnby:

"Inte sedan muslimska styrkor stod vid Wiens portar 1683, har Europa stått inför en sådan muslimsk utmaning som nu. Det finns många miljoner muslimer i Europa och de beräknas bli 100 miljoner år 2050. I Sverige finns ca 400 000 muslimer. Den stora inflyttningen av muslimer kommer att påverka allas våra liv. Islam är en religion och en ideologi som omfattar allt i en troende muslims liv. En ålderdomlig, reaktionär religion är deras särmerke och hälften av svenska folket är skeptiska till muslimer."

Det förtjänar enligt mitt förmenande lyftas fram, att inte alla invandrande muslimer är radikala jihadister med våldsamt revolution på agendan. Flertalet är säkerligen fredligt sinnade medmänniskor som vi kan lära en hel del av, exempelvis betydelsen av familj och släkt. Det finns dock, som jag ser det två stora problem,;

1. Islam är en heltäckande ideologi där det inte är möjligt att göra en bodelning mellan religi-

on och politik, något som går stick i stäv med den västerländska demokratiska traditionen.

2. För närvarande har den våldsbenägna jihadismen ett stort och destruktivt inflytande över världens troende muslimer.

Som Alf Ronnby skriver (sidan 20):

"Islamismen tenderar att undergräva de fri- och rättigheter vi genom liberala, socialistiska och sociala rörelser vi mer än under ett århundrade lyckats uppnå genom politisk kamp. Jag tror inte många européer är beredda att uppge något av detta för en förespeglad religionsfrihet och kulturell relativism."

Ronnby lyfter fram den kloka

Smygislamiseringen belyses i ny bok.

regeln att den som kommer till ett annat land och en annan kultur gör väl i att anpassa sig till den nya miljön och "ta seden dit man kommer". Detta är en självklarhet för de flesta svenskar och troligen även för majoriteten invandrare, dock inte för etablissemangseliten inom politik, samhällsliv och media. Tvärtom, menar denna, är det de infödda svenskarna som måste anpassa sig till invandrarna.

Sedan den 11 september 2001, konstaterar författaren, befinner vi oss i terrorismens tidsålder. Attacker mot den västliga ordningen syftar, menar Ronnby, till att "skapa rädsla och skräck, som får västs känsliga samhällssystem att gå i baklås eller löpa amok". Jag vill

gärna tillägga att det är exakt samma strategi som har tillämpats av kommunistiska och/eller anarkistiska våldsverkare av typ Baader-Meinhof-ligan i Västtyskland, Röda brigaderna i Italien och Röda armén i Japan, för att ta några exempel. Och för den delen även av fascistiska extremgrupperingar, även om dessa har varit jämförelsevis fåtaliga.

Den muslimska massinvandringen leder emellertid även, bortsett från terrorhotet, till en lång rad andra problem såsom ghettoisering, där exemplet Rosengård i Malmö är ett ovanligt tydligt exempel på hur illa det kan gå när människor från andra kulturer - som ofta saknar utbildning och inte sällan är analfabeter - föses ihop på en begränsad yta. Ansamlingen av muslimer i Malmö har även lett till en aggressiv antisemitism som tvingat talrika judar att söka sig andra bostadsorter.

Om jag skall vara kritisk mot något i Alf Ronnbys bok så blir det hans negativa syn på Israel, som kallas både "skurkstat" och "trojansk häst" av författaren. Det är en i mitt tycke helt oacceptabel beskrivning av Mellanösterns enda demokrati, som är ansatt av fientligt inställda muslimer från alla håll. Skillnaden är bara den att Israels problem i sammanhanget är ungefär tio gånger fler och större än hos oss. Lyckligtvis har dock Israel resurser att bemöta detta hot.

Författarens inställning till Sverigedemokraterna, som han betecknar som det enda partiet som tar islamiseringshotet på allvar, är att det är ett "populistiskt parti på högerkanten", en beteckning som visserligen inte är invändningsfri men ändå förhållandevis "snäll".

Det finns även ett fåtal övriga randanmärkingar som jag skulle kunna göra, men jag stoppar där. I det stora hela har Alf Ronnby skrivit en högtintressant och högaktuell bok som borde vara obligatorisk läsning bland politiker, samhällsverkssamma och mediafolk. ■

Tommy Hansson
Chefredaktör

Fortsatt massinvandring till Sverige

MASSINVANDRINGEN TILL Sverige fortsätter i oförminskad takt. I år väntas Sverige, enligt Migrationsverkets prognos, ta emot 31 000 asylsökande. Det är samma nivå som under 2010 då 31 819 personer sökte asyl, vilket var en ökning med 32 procent jämfört med 2009.

Även arbetskraftsinvandringen fortsätter att öka och

därmed konkurrera ut svensk arbetskraft. Under 2010 är prognosen att 27 000 personer kommer att ansöka om arbetstillstånd, vilket är en ökning med 1 500 personer jämfört med 2010.

Den borgerliga regeringen fortsätter alltså att hålla dörren till Sverige på vid gavel. Detta samtidigt som problemen med segregationen blir allt värre med bland

annat en ökad kriminalitet, upplopp och utanförskap som följd.

Ensam i opposition befinner sig Sverigedemokraterna, vilket än en gång visar på vikten av att partiet vinner ännu mer stöd och makt. I annat fall väntar endast kaos. ■

Björn Söder

Samhällsdestruktören Bengt Westerberg:

Vägen från effekt till överbetalt styrelseproffs

BENGT WESTERBERG och jag är gamla klubbkamrater. Vi höll båda på med friidrott i IFK Södertälje, låt vara vid litet olika tidpunkter. Bengt hoppade höjd och lär ha tagit 1,65 i början på 1960-talet - vill minnas att han sprang fram mot ribban från "fel" håll, det vill säga från höger (det var dykstil som gällde på den tiden). Någon friidrottsstjärna blev Bengt Westerberg aldrig. Däremot kom han som bekant upp sig desto mer inom politiken, dock till tveksam nytta för Sverige.

Förre folkpartiledaren Bengt Westerberg är känd för främst två saker: sin effekt och sin affekt.

"Westerbergeffekten" blev ett begrepp sedan Folkpartiet under Bengt Westerbergs ledning i valet 1985 med 14,2 procents väljarstöd ökade med 8 procent jämfört med föregående val. "Affekten" jag talar om visade Westerberg, då han demonstrativt lämnade TV-soffan valnatten 1991 när Ny Demokratis Ian Wachtmeister och Bert Karlsson bereddes utrymme i samma soffor.

Sin mest destruktiva insats gjorde Westerberg som socialminister i regering Carl Bildt (1991-94). Mer därom nedan.

Viet Cong-anhängare

Bengt Carl Gustaf Westerberg föddes 1943 och växte upp i Södertälje, där hans pappa Carl-Erik Westerberg drev en välsorterad färghandel på Jovisgatan som specialiserade sig på konstnärsmateriel (den flyttade senare ut till Baltic-området i Södertälje Södra). Westerberg den äldre var för övrigt med i samma Odd Fellow-loge som artikelförfattaren ett tag var ansluten till, 95 Taelghia.

Den studiebegåvade Bengt tog studenten 1962 och planerade för en läkarkarriär - 1964 avlade han således en medicine kandidat-examen vid Karolinska institutet. Intresset för samhällsfrågor tog dock överhanden, och 1974 blev han filosofie kandidat i ämnena nationalekonomi, statskunskap, företagsekonomi och statistik vid Stockholms universitet. Han var då som drygt 30-årig mitt inne i en politisk karriär som inletts i Folkpartiets ungdomsförbund (FPU) 1965.

1966 valdes Bengt Westerberg till ordförande i FPU-klubben i Södertälje, som då var en av de största i Sverige. En av Bengts mest uppmärksammade insatser vid denna tid var att motionera om att Folkpartiet skulle ansluta sig till den socialdemokratiska Svenska kommittén för Vietnam, vilken sympatiserade med den kommuniststyrda Viet Cong-gerillan i Sydvietnam (i Sverige mest känd som "FNL"). Vid den här tiden var den politiska vänstern på väg framåt i fullt språng, och FPU anammade mycket av det röda som låg i tiden.

1966 försökte Westerberg även bli invald i Södertälje stadsfullmäktige, men misslyckades. Yngre brodern Kjell tog småningom över såväl färghandel som FP-engagemang i Södertälje.

Lysande i valrörelsen 1985

I slutet av 1960-talet har dock Bengt Westerbergs politiska karriär fått upp ångan. Han väljs in i FPU:s förbundsstyrelse och blir i samma veva biträdande borgarrädssekreterare på Storstockholms-roteln i Stockholms stad. 1970 avancerar han till borgarrädssekreterare på gaturoteln.

När den vänsterradikale FPU-ordföranden Per Gahrton härjade 1969-71 - FP-ledaren Gunnar Helén deklarerade att moderpartiet skulle bryta med ungdomsförbundet om Gahrton återvaldes 1971 - kunde Bengt Westerbergs följa den dramatiska uppgörelsen med Gahrton från parkettplats. Dramat slutade med att den så kallat frisinnade (nykterist, frikyrklig) Lars Leijonborg valdes, något som återstälde lugnet inom partiorganisationen.

En hel rad olika uppdrag följde för Bengt Westerberg under första hälften av 1970-talet, bland annat inom trafiksektorn i Stockholms läns landsting. 1976 fann sig Folkpartiet vara ett av de tre segrande borgerliga partierna i riksdagsvalet 1976, och FP-ledaren Per Ahlmark utnämndes till vice statsminister efter Thorbjörn Fälldin (C). Ahlmark ringde kort därpå upp Westerberg och erbjöd honom en post som sakkunnig på arbetsmarknadsdepartementet.

De borgerliga behöll därefter, låt vara i olika konstellationer, makten under två treåriga mandatperioder, vilket för Bengt Westerbergs del innebar att han tjänade som statssekreterare först i industridepartementet och därefter i budgetdepartementet. När sedan Socialdemokraterna återkom till regeringsmakten hösten 1982 - efter ett katastrofval för FP och dess ledare Ola Ullsten - övergick Westerberg till verksamhet i stiftelsen Marknadsekonomiskt Alternativ för Sverige tillsammans med bland andra Carl Bildt.

1983 valde Ola Ullsten att ta konsekvenserna av fiaskoavtalet ett år tidigare och avgick. I kulisserna väntade partiledarkandidaterna Björn Molin, Birgit Friggebo, Ingemar Eliasson och Bengt Westerberg. Som vi vet blev det den sistnämnde som drog längsta strået. Westerberg gjorde sedan en kanoninsats i valrörelsen 1985 och fick bland annat mycket sympatier för sitt och FP:s krav om "eget rum på långvården" för de äldre. Han var dessutom lysande i sina TV-framträdanden.

Följden blev att Folkpartiet gick fram till 14,2 procent i valet, en ökning med 8 procent jämfört med fi-

askot tre år tidigare. Men vad hjälpte det när de båda övriga partierna (M och C) fallerade och sossarna kunde behålla makten.

Westerberg personligen kunde glädja sig åt att få en effekt uppkallad efter sig.

Katastrof för Sverige

När Bengt Westerberg tog plats som socialminister i Carl Bildts regering efter det borgerliga segervalet 1991 skedde det efter två raka val med folkpartistisk tillbakagång. Westerberg själv hade utvecklats från att ha varit en övertygad marknadsvän med dragning åt det nyliberala hållet till att bli en socialliberal och förespråkare för ohejdad invandring.

Det började med att han reste sig ur TV-soffan när Bert och Ian placerat sig i densamma - Ny Demokrati hade nämligen varit oförsynt nog att rikta kritik mot den förda invandringspolitiken. Det fortsatte med att Westerberg i slutet av 1991 krävde att den borgerliga fyrtiparegeringen skulle riva upp Socialdemokraternas så kallade Luciabeslut från den 13 december 1989, genom vilket det svenska flyktmottagandet bromsats upp åtminstone tillfälligt.

Bildt förhöll sig till en början skeptisk men insåg att socialministern menat allvar med sitt hot om att spräcka regeringen om Luciabeslutet inte kastades på soptippen. Westerbergs parti hade ju profilerat sig med sin "generösa flyktningpolitik" och partiledaren själv framträtt som närmast fanatisk i sin föresats att få in så många invandrare och flyktingar som möjligt i riket.

Det blir från och med 1992 fritt fram för asylsökande från framförallt det krigshärjade forna Jugoslavien, och det var naturligtvis ingen sensation att det slank med inte så få krigsförbrytare och grova brottslingar. Resultatet blev en katastrof för Sverige.

"På vid gavel"

Det hjälpte föga att Ny Demokrati försökte hålla emot så länge det nu gick. Den borgerliga regeringen med FP och Bengt Westerberg som

pådrivare hade redan bestämt sig för att stöpa om Sverige till ett mångkulturellt rike, där varje form av kritik mot den förda politiken med uppbragd moralpanik avfärdades såsom uttryck för rasism och nazism.

Den bästa sammanfattningen av Folkpartiets "generösa flyktningpolitik" som jag sett svarar Jonathan Friedman, Ingrid Björkman, Jan Elfversson och Åke Wedin för i boken Exit folhemsverige. En samhällsmodells sönderfall (2005):

"Det var således ett ytterst begränsat antal personer i toppen av ett parti med stöd av mindre än en tiondel av väljarna, som mot viljan hos en majoritet av det svenska folket, de övriga partierna och de egna sympatisörerna öppnade Sveriges dörrar på vid gavel både för världens verkliga flyktingar och dess ekonomiska migranter."

Den westerbergska politiken ledde till nederlag för såväl FP som regeringen Bildt 1994, och Westerberg själv fann nu för gott att ta sin Mats ur skolan. Han efterträddes som partiledare av den föga framgångsrika Maria Leissner, som i sin tur snart fick lämna över till Lars Leijonborg. Bengt Westerberg inledde för sin del en karriär som "styrelseproffs", där han sannolikt utförde sin mest minnesvärda insats som ordförande i Svenska friidrottsförbundet 1995-2004.

Under senare tid har han mest framträtt som överbetald ordförande i det skandaldrabbade Röda Korset.

Tommy Hansson

Chefredaktör

Bengt Westerberg - en samhällsdestruktör. Foto: MR byrån

Analfabeter ska bli en resurs

► "Så blir analfabeter en resurs på svensk arbetsmarknad" var temat på en så kallad dialogdag anordnad på Allbo lärcenter i Alvesta, rapporterar SMP den 17 januari.

Syftet med dialogdagen var att diskutera hur man skulle kunna leva upp till den nya etableringslagen, som innebär att den nyanlända ska vara etablerad på arbetsmarknaden 24 månader efter det att man fått uppehållstillstånd. Man konstaterade dock att det är ett tuft mål eftersom många nyanlända saknar studiebakgrund.

Hur mycket dessa analfabeter kostar det svenska samhället och hur det påverkar alla de svenskar som i dag står utan arbete diskuterades enligt uppgift dock inte. ■

Socialdemokratiskt svek om a-kassan i riksdagen

► Den 20 december beslutade riksdagen om utgiftsområde 14 som rör arbetsmarknad och arbetsliv. Bland annat togs två socialdemokratiska motioner om att höja taket i a-kassan upp. Eftersom Sverigedemokraterna tidigare meddelat att man ämnade ställa sig bakom de båda socialdemokratiska motionerna, väntade sig många att de båda s-motionerna skulle vinna med höjd a-kassa som följd.

Vid omröstningen valde socialdemokraterna dock att rösta emot sina egna förslag, varför riksdagen avlog motionerna om höjning av a-kassan trots Sverigedemokraternas stöd. ■

Förskolan där det inte finns några pojkar eller flickor

► På förskolan Egalia på Södermalm i Stockholm arbetar man med så kallad genuspedagogik, vilket bland annat innebär att könsbestämmande ord som "pojkar" och "flickor" inte används. I stället används ord som "kompis" eller "person". Vidare använder man det könsneutrala "hen" i stället för "hon" och "han" rapporterar Aftonbladet den 29 januari.

Gabriella Martinsson, huvudansvarig pedagog på Egalia, berättar bland annat att man till luciafirandet valde att skriva om låten "En sockerbagare" genom att byta ut ordet "han" till "hen".

På förskolan har man dessutom valt att rata vad man anser vara traditionella böcker och "heterofamiljsböckerna". I stället väljer man böcker med ensamstående föräldrar eller samkönade föräldrapar. ■

100 år sedan Jussi Björling föddes

En välljudande tenor i klass med de bästa

Johan Jonatan Björling föddes i Stora Tuna socken i Borlänge i Dalarna den 2 februari 1911. Han kallades dock aldrig annat än Jussi och skulle med tiden bli känd som en av tidernas främsta tenorsångare. Det har sagts att hans röst präglas av en nordisk klang.

JUSSI BJÖRLING VAR bokstavligen talat född sångare. Fadern, David Björling (1873-1926), var först verksam som smed vid Domnarvets järnverk men reste till USA för att göra sin lycka som atlet och verktygsmakare. I USA blev han emellertid upptäckt som lovande sångare då han sjöng svenska folkvisor på en saloon i New York, vilket ledde till att han blev inbjuden till Metropolitan Opera School i samma stad. David Björling fick till och med äran att bli undervisad av den världsberömda tenoren Enrico Caruso (1873-1920), något som gjorde ett outplånligt intryck på den unge svensken.

Efter hemkomsten till Sverige fick den nu välskolade tenoren David Björling sjunga inför konung Oscar II och mottog av denne ett personligt stipendium att under två år vistas på Musikkonservatoriet i Wien. 1909 gifte sig David Björling med pianisten Ester Sund, med vilken han fick sönerna Olle (1909-65), Jussi (1911-60), Gösta (1912-57) och Karl (1917-75). Modern avled i samband med yngste sonens födelse på sin 35-årsdag. Samtliga söner utom Karl (alltid kallad Kalle) – som blev verkställare – blev yrkessångare, men även Kalle framträdde vid konserter som barytonsångare (de övriga var tenorer).

David Björling och Björlingkvartetten

David Björling nådde begränsad framgång i sin egen sångkarriär. Berömd skulle han bli först som ledare och impresario för den så kallade Björlingkvartetten – det vill säga David och hans tre söner Olle, Jussi och Gösta – vilken 1919-22 gjorde stor lycka under en turné i USA:s svenskbygder under namnet The Bjoerling Male Quartet. Efter återkomsten till Sverige vistades familjen först i Leksand och därpå i Örebro och fortsatte sin framgångsrika sångverksamhet genom att resa land och rike runt och framträda i nästan alltid fullsatta kyrkor. Mot slutet av Björlingkvartettens karriär fick även Kalle vara med.

David Björling och hans skönsjungande gossar väckte starka känslor överallt man drog fram, men inte bara positiva sådana. En och annan recensent menade exempelvis att fadern drev teleningarna alltför hårt eller att den sångteknik han lärde ut inte höll måttet. Att Davids pedagogiska metoder var riktiga bekräftas förstås av sönernas, och då framförallt Jussis, senare karriärer.

Ett citat som tillskrivits David Björling är:

”När en ton är fulländad, skall den ligga och dallra som en metallkula ovanpå vattenstrålen i en fontän.”

Den äldre Björlings sångundervisning har fortsatt intressera fack-

Jussi Björling bedårade en hel värld med sin stämmas välljud. Foto: Pressens Bild

kunskapen. 2007 framlades exempelvis doktorsavhandlingen ”Vad månede blifva av dessa barnen? En studie av David Björlings pedagogik och dess bakgrund i äldre sångundervisningstradition” av Juvas Marianne Liljas.

Björlingensemblen blev kvartetten som sprängdes då David Björling under en turné i södra Sverige avled i brusten blindtarm i Väster- vik 1926. De tre tonåringarna Olle, Jussi och Gösta – Kalle hade vuxit upp på annat håll – togs nu om hand av en barndomsvän till David Björling i Mora. Det gjordes ett försök att återuppliva Björlinggruppen men dessvärre utan framgång.

Ystad och Stockholm

Jussi Björling fick nu komma och bo hos fröken Hilda Hellberg på Hotel du Nord i Ystad, där kvartetten vistats en tid i samband med faderns magsjukdom ett år tidigare. Jussi fick anställning som yngste bokhållare på ”Belysningsmagasinet” och fick även provsjunga hos en rikskänd och musikkunnig apotekare vid namn Solomon Smith, som rekommenderade den unge Jussi Björling hos sin vän, operachefen John Forsell.

Med en dusör från Smith som startkapital på fickan reste Jussi upp till Stockholm, men det dröjde en tid innan han fick företräde hos operachefen – under den tiden tjänade han sitt uppehälle som biltvättare. Rösten höll han igång genom att sjunga i slutna sällskap samt på restaurant Ställmästaregården; han sjöng vid något tillfälle även i radion. Grammofonartist blev han un-

der pseudonymen Erik Odde.

Jussi sökte även upp den internationellt erkände tenoren Martin Öhman, som var hemma för ett svenskt gästspel. Denne blev vederbörigen imponerad av Björlings röstresurser.

Så småningom fick så Jussi möjlighet att sjunga inför den stränge operachefen, vilket ledde till att han först blev Opera-stipendiat och därefter fick en plats vid Operaskolan. Sin debut vid Operan (egentligen Kungliga Teatern) gjorde Jussi Björling som 19-åring i den blygsamma rollen som Lykttändaren i Puccinis ”Manon Lescaut” den 21 juli 1930. Den ”riktiga” debuten inföll den 20 augusti samma år, då unge Björling framträdde i Mozarts ”Don Giovanni” mot sin chef John Forsell.

Den kände recensenten Moses Pergament berömde Björlings insats på följande sätt i Svenska Dagbladet: ”Jussi Björling hette den debuterande tenoren, som övertagit Don Ottavios tämligen otacksamma parti. Han har en varmt timbrerad och välljudande, något barytonalt färgad tenorstämna och lovar gott även i dramatiskt avseende.”

Genombrott på Tivoli

Den 19 maj 1931 hade Jussi Björling nöjet att signera sitt första kontrakt som fast anställd vid Kungliga Teatern. Begynnelselönen blev 500 kronor i månaden plus så kallade kvällspengar. Något av ett genombrott kom med rollen som Romeo i Gonouds opera ”Romeo och Julia” den 22 augusti 1933. Det som räknas som Jussi Björlings verkliga genombrott inträffade dock vid en konsert

på Tivoli i Köpenhamn i juli 1934.

Den danska tidningen Berlingske Tidende skriver om den 23-årige svenskens succé på följande sätt: ”Det var denna förening av något överdådigt i överskott av röst och något helt naivt i själva framförandet, som tillsammans med den omsorgsfulla skolningen gav den unge sångaren hans oemotståndliga charm.” Björling kom sedan att bli en uppskattad attraktion i den danska huvudstaden under 25 år.

Vid Kungliga Teatern (Operan) i Stockholm var Jussi Björling anställd 1931-38. Dessförinnan hade han 1935 hunnit inleda sin europeiska karriär och 1937 debutera i USA. Från och med 1938 var Metropolitan i New York, med undantag för krigsåren, hans fasta scen, vilket inte hindrade honom från att gästspela i Stockholm 128 gånger. Sitt sista framträdande på denna scen svarade han för den 8 april 1951 och då i samma verk varmed han begynt sin karriär 21 år tidigare – i Puccinis ”Manon Lescaut”.

Jussi Björlings sångkarriär är ett stycke svensk framgångshistoria utan många motsvarigheter. Endast Kristina Nilsson, Jenny Lind och Birgit Nilsson bland svenska sångartister torde väl i någon mån kunna mäta sig med Björling i fråga om internationellt renommé. Som världstenor står han sig jämväl utomordentligt bra i konkurrensen och brukar nämnas tillsammans med giganter i facket såsom Enrico Caruso, Beniamino Gigli, Luciano Pavarotti och Plácido Domingo.

Jag har en personlig Björling-favorit: Wladimirs aria ur ”Furst Igor” av Borodin. Den finns bland annat på den kända skivan ”Bjoerling in Opera”. Rekommenderas! Eljest är det väl sjömanssången ”Till havs!” av Gustaf Nordqvist som är det mest allmänt bekanta Björlings-stycket.

Scenskräck och alkoholism

Jussi Björling kan alltså rankas som en av alla tiders främsta tenorer men

var privat ingen harmonisk natur. Med tiden fick han en allt starkare scenskräck, vilket ledde till att han kom att missbruka alkohol i väldiga mängder. Han var vid flera tillfällen inlagd för sin alkoholism – han var närmast vad som kallas ”periodare” – och ställde även in framträdanden till följd härav. Detta är något som inte omnämns med ett ord i de tidigare biografierna men var allmänt känt redan under Björlings levnad.

Utän tvivel bidrog alkoholmissbruket till Jussi Björlings förtidiga död på sommarstället på Siarö i Stockholms skärgård i september 1960. Jordfästningen i Engelbrektskyrkan den 19 september direktsändes i radio och TV. Begravningen skedde sedan i Stora Tuna kyrka.

Till sist något om Jussi Björlings något röriga familjeförhållanden. Han ingick 1935 äktenskap med sångerskan Anna-Lisa Berg, med vilken han fick barnen Anders (född 1936), Lars (1939) och Ann-Charlotte (1943). Av dessa har de båda sistnämnda varit verksamma som sångare medan Anders tidigt emigrerade till Minnesota i USA. Som tonåring blev Jussi dessutom far till Rolf Björling (1928-93), som med tiden blev en framstående operaartist och hovsångare; modern hette Linnea Hellström. Med ungdomskärleken Eva Zander fick han dottern Kickie (Hansson) 1936.

Jussi Björling utnämndes till hovsångare 1944. Han belönades med utmärkelsen Litteris et Artibus 1945 och blev invald i Kungliga Musikaliska Akademien 1956. Den intresserade bör definitivt besöka Jussi Björling Muséet i Borlänge! ■

Tommy Hansson

Chefredaktör

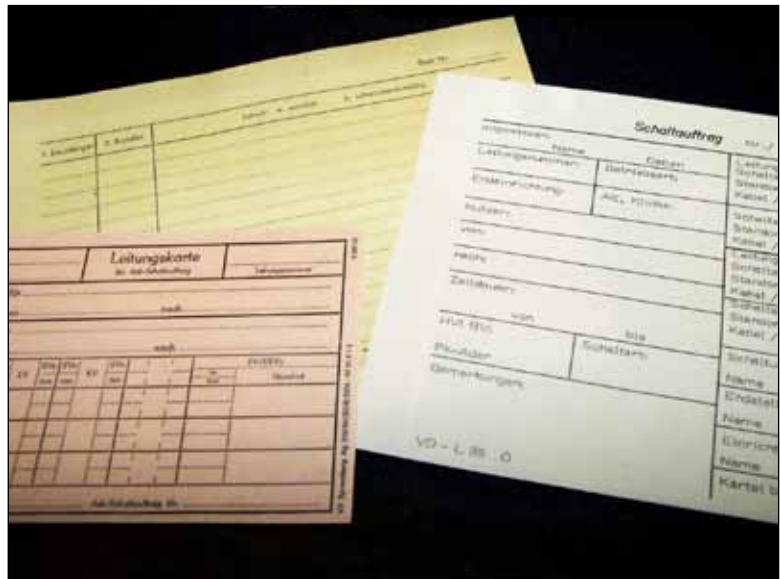

Byst av Jussi Björling utanför Jakobs kyrka i Stockholm. Foto: SD-K Arkiv

Sverigedemokraterna kräver öppnade Stasiarkiv

Forskningen bör få tillgång till alla Stasi-handlingar. Foto: Appaloosa

TIDNINGEN VÄRLDEN IDAG kunde man den 2 februari läsa om forskaren Birgitta Almgren, som ägnat mycket tid åt att gå igenom de Stasi-handlingar som finns i den svenska säkerhetspolisen SÄPOs ägo. Handlingar som innehåller uppgifter om de svenskar som samarbetade med den östtyska kommunistdiktaturens säkerhetstjänst, Stasi. Enligt Almgren rör det sig om människor från alla samhällsskikt, inte minst politiker, poliser, säkerhetspoliser och journalister.

Dessa handlingar är dock hemligstämplade. Detta innebär att forskaren Birgitta Almgren hotas av fängelse om hon namnger någon av de svenskar som återfinns i registret, vilket har fått Sverigedemokraternas riksdagsledamot Sven-Olof Sällström att reagera. I en interpel-

lation till justitieminister Beatrice Ask skriver Sällström bland annat:

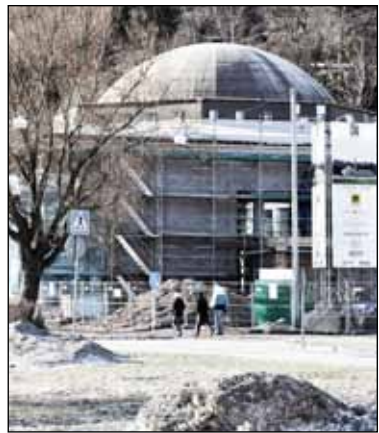
"Hemligstämplingen av uppgifterna på vilka svenskar som samarbetade med Stasi har bland annat motiverats med att eventuella brott är preskriberade. Det är en motivering som inte håller. Det finns av flera anledningar ett stort allmänintresse av att namnen på dem som samarbetade med denna diktators säkerhetstjänst offentliggörs. [...] Det är också av mycket stort allmänintresse och stor vikt att offentliggöra vilka journalister, som har som uppgift att bland annat granska den politiska makten, som samarbetat med främmande maktssäkerhetstjänster. Inte minst för att läsarna och väljarna ur den aspekten skall kunna bedöma deras journalistiska gärningar och eventuella dolda motiv." ■

Tänker regeringen stoppa saudisk finansiering av moskébyggen i Sverige?

DET ÄR SEDAN TIDIGARE känt att den saudiarabiska staten och enskilda personer från Saudiarabien sponsrar moskéer och skolor i Sverige och andra länder i Västvärlden. Ett exempel är moskén i Göteborg som just nu håller på att färdigställas. Bidrag från Saudiarabien har i många fall bevisligen varit förenade med motkrav från bidragsgivarna. Något som kan anses oroande då den mest extrema formen av islam – den så kallade wahabismen – praktiseras i Saudiarabien.

Något lagligt hinder för muslimer i Sverige att låta exempelvis finansiera moskébyggen i Sverige med bidrag från Saudiarabien existerar inte. I Uppdrag Granskning den 2 februari avslöjades det att den svenska regeringen ändå kunde ha stoppat bidragen eftersom den saudiska staten kräver ett godkännande från den svenska regeringen för att sponsra ett bygge i Sverige. När Norge ställdes inför ett likartat ärende valde man helt enkelt att inte svara på frågan om det fanns något hinder för finansieringen. Resultatet blev att Saudiarabien drog tillbaka bidraget.

Med anledning av detta har riksdagsledamoten Kent Ekeroth ställt

SD ifrågasätter Saudiarabiens finansiering av moskéer i Sverige. Foto: Thomas Åvall

en interpellation till statsrådet Stefan Attefall. Ekeroth undrar hur regeringen ser på att saudiska pengar används för att finansiera skolor och moskéer i Sverige samt huruvida den svenska regeringen är beredd att likt den norska regeringen agera på ett sätt så att sponsringen från Saudiarabien upphör.

– Det är mycket oroande att det finns saudiska intressen bakom moskéer och skolor i Sverige. Det är inte sannolikt att dessa bidrag ges kravlöst utan risken är att verksamheten styrs i en riktning mot den mest extrema formen av islam som finns, kommenterar Kent Ekeroth. ■

STELLAN BOJERUD KOMMENTERAR

Varför inte lära sig av Norge?

ROCKALL HETER en liten klippa i Atlanten som är det enda synbara hindret längs den 2860 sjömil långa distansen mellan Pentlandssundet och New York (motsvarande 530 landmil).

Det var på morgonen måndagen den 27 juni 1904 som kapten Gundel på s/s Norge

knops fart. Strax därefter blev Rockall synlig cirka 200 meter söder om s/s Norge – trots den sydvästliga kursen hade Golfströmmen och tidvattnet fört fartyget norrut!

Hasselwood Rock har en diameter på futtiga 13 meter och reser sig vid lågvatten cirka en meter över vattenytan men är annars väl dold under ytan. Denna lilla klippa träffade s/s Norge med tio knops fart. Far-

ningen godkänds – och då räknades alla barn under 14 år som en halv person, varför summan passagerare blev 559,5. Men likväl var passagerarna 727 fysiska personer.

Så vad lärde sig mänskligheten och de så kallade professionella av detta? Svar: Inte ett smack! Åtta (8) år senare gör RMS Titanic om i princip samma sak, fast med ett isberg, varvid det inte fanns tillräckligt med livbåtar!

Vad har vi i Sverige lärt oss? 1975 beslöt riksdagen att positivt överraska svenska folket med ett nytt och glatt mångkulturellt samhälle. Detta havererade ganska snart. Men lärde man sig något av haveriet? Nej, man fortsätter som om ingenting hade hänt: "Om vi blundar, krokarm och vaggar i takt samt sjunger We shall overcome kan vi ju låtsas att skutan Sverige går i rätt riktning."

I Norge har man däremot bromsat den negativa utvecklingen. Varför inte lära sig av Norge? ■

Storbritannien annekterade formellt Rockall i början av 1970-talet. Bilden med den brittiska vaktposten är från 1974. Foto: Arkivfoto.

beslöt att ge sina passagerare en ny och positiv överraskning. Han beslöt att frångå den normala traden och istället passera 1 sjömil söder om Rockall så att passagerarna skulle kunna se denna märkliga klippa, som skulle passeras omkring klockan 08.00 den 28 juni.

Kapten Gundel gick till kojs efter att ha beordrat styrman att väcka honom om det fina vädret blev sämre. Så skedde, och omkring klockan 05.00 purades kaptenen med beskedet om att vädret blivit sämre och sikten dålig. Kaptenen beordrade då kursändring sydväst för att med marginal gå klar för Rockall.

Klockan 07.30 bedömde kaptenen att s/s Norge stod klar söder Rockall och han satte kurs mot New York med tio

tyget kom omgående loss, men skadorna i botten var så stora att folket måste gå i livbåtarna.

Livbåtarna? Det fanns åtta livbåtar och en flotte med sammanlagd kapacitet för 276 personer. Men s/s Norge var godkänd för 800 passagerare! Ombord befann sig 68 besättningsmedlemmar och 727 passagerare varav 223 barn. Av passagerarna var 103 svenska medborgare. Sammanlagt 795 personer för 276 livbåtsplatser.

Över 600 människor fann döden i havsdjupet och tre livbåtar återfanns aldrig. Det kom till polemik om antalet passagerare. Fartyget var danskt och enligt danska bestämmelser räknades inte barn under ett år, och barn från ett till tolv år var en halv person. Summan var 604 passagerare. Fartyget hade dock klarerat ut från Kristiansand i Norge – varvid livräddningsutrust-

"Om vi blundar, krokarm och vaggar i takt samt sjunger We shall overcome kan vi ju låtsas att skutan Sverige går i rätt riktning. I Norge har man däremot bromsat den negativa utvecklingen. Varför inte lära sig av Norge?"

Fotnot: Annan uppgift är att s/s Norge gick på S:t Helen's Reef cirka 1,8 sjömil (3,3 kilometer) öster om Rockall.

S. Bojerud

Erik Reinfeldt misshandlad av bröder med invandrarbakgrund

Erik Reinfeldt, född den 4 juli 1995 och son till statsministerparet Fredrik och Filippa Reinfeldt, har blivit misshandlad av två bröder med invandrarbakgrund.

När domen föll i Attundatingrätt den 31 januari 2011 dömdes båda bröderna till 30 timmars ungdomstjänst. De dömdes också att till unge Reinfeldt erlagga skadestånd

om 8 100 kronor (plus ränta) var. Brottet betecknades som misshandel enligt 3 kapitlet 5 paragrafen i brottsbalken. Dessutom dömdes bröderna betala 500 kronor var till Brottsofferfonden.

Vid rättegången framkom att bröderna skulle ha kallat Reinfeldt junior för "snobb" respektive "bög-Reinfeldt", medan Reinfeldt av bröderna påstods ha kallat den ene för "blatte". Handgemäng uppstod och

Erik Reinfeldt erhöll då skador som han tvingades uppsöka sjukhus för.

Händelsen visar att inte ens statsministerfamiljen går fri från de problem det mångkulturella svenska samhället ger upphov till. De misshandlade bröderna har tidigare varit aktuella inom socialtjänsten. ■

Sannfinländarna går starkt framåt

► Det finska invandringskritiska partiet Sannfinländarnas frammarsch fortsätter. I en opinionsundersökning från Research Insight Finland, genomförd i månads-skiftet januari-februari, erhåller partiet rekordhöga 17 procent och är därmed landets fjärde största parti.

Även om Samlingspartiet alljämt är Finlands största parti så skiljer det endast 2,8 procentenheter mellan Sannfinländarna och Samlingspartiet, som erhåller rekordlåga 19,8 procent i samma undersökning. Steget upp till landets tredje största parti, SDP, är i sin tur endast 0,3 procentenheter.

Det finska valet, som hålls i vår, kan komma att bli en riktig rysare. ■

CBS-reporter utsatt för sexuellt övergrepp i Egypten

CBS News meddelar att deras korrespondent Lara Logan utsattes för en grov misshandel och sexövergrepp i Kairo den 15 februari.

Lara Logan befann sig på Tahrir-torget i Kairo när hon och hennes team omringades av en mobb på cirka 200 personer. Logan separerades från gruppen och utsattes för en mycket grov misshandel och ett brutalt och utdraget sexövergrepp. Hennes räddning blev ett tjugotal egyptiska soldater och en grupp kvinnor.

En studie från 2008 konstaterar att så många som 83 procent av Egyptens kvinnor har utsatts för trakasserier, rapporterar Washington Post. ■

Mångkulturellt motstånd i Australien

► Australien riskerar att bli en nation bestående av "etniska enklaver" med kött slaktat "i Allahs namn". Det menar Kevin Andrews, före detta migrationsminister i Australien, rapporterar The Daily Telegraph den 9 februari.

Uttalandet har skapat en debatt i Australien där Kevin Andrews nu får medhåll från en rad olika håll, bland annat av den liberala senatsledamoten Mitch Fifield, som i sin tur varnar för faran med parallella samhällen, likt de vi har här i Europa, där kompromisslösa muslimska grupper predikar shariilag framför västerländska värderingar. ■

Engelska kyrkan säger nej till halal

► Efter ett avslöjande i fjol att halalslaktat kött är vanligt förekommande, har nu den engelska kyrkan beordrat sina skolor att kontrollera att de inte serverar halalslaktat kött, rapporterar Mail Online den 12 februari. ■

SD:are studerade islamsk terrorism i Israel

I början av december besökte jag, Christoffer Dulny, och riksdagsman Kent Ekeröth Israel. Under besöket träffade vi representanter för såväl Israel som företrädare för några europeiska partier vilka, liksom SD, är intresserade av samverkan i syfte att bemöta det terroristiska hotet från radikal islam. Israel är den perfekta platsen för att diskutera sådana frågor.

DET FÖRSTA JAG SLÅS AV när vi landar i Israel är säkerheten. Knappt har vi stigit av planet förrän två uniformerade vakter, manlig och kvinnlig, frågar ut mig och Kent om vad våra intentioner med besöket är, var vi ska bo, vilka vi ska träffa och så vidare.

Till en början blir man som svensk ganska paff och kanske lite lätt kränkt, men det lägger sig när man förstår vilket land man är i. Israel, Det heliga landet som påverkat de tre världsreligionerna judendom, kristendom, och islam. När man ser på Israel idag är det en öken som blomstrar, Tel Aviv är som vilken världsstad som helst fast ändå inte.

Samma stad har under olika intifador plågats av något av det ohyggligaste som modern terrorism frambringt, jag talar om självmordsbombningarna. Det är ganska ofattbart att denna plats, som under många tusen år varit ett ökenområde med ett fåtal viktiga städer, har kunnat spela och fortfarande spelar en så stor roll för människors liv runtomkring i världen.

Israel berör

De flesta politiskt intresserade har en inställning till Israel vare sig de vill det eller inte. Israel är ett land som berör olika människor på olika sätt. En person som det berör är Kent Ekeröth som har en speciell relation till landet. Kent jobbade under hösten 2006 en kort tid på den svenska ambassa-

Israels militärmakt – Israeli Defence Forces (IDF) – spelar en betydande roll i israeliskt samhällsliv. Militärtjänsten/värnplikten omfattar minst två år. Foto: IDF.

den i Tel Aviv tills det framkom att han var aktiv sverigedemokrat, då blev han utsparkad och det blev en rättshistoria som ledde till att han fick ett skadestånd utdömt av justitiekanslern.

Efter det har han rest till landet i omgångar, de senaste besöken skedde i december 2010 och januari/februari 2011 där även jag, Christoffer Dulny, fick möjligheten att närvara. Vi har bland annat träffat före amerikanske presidentkandidaten Mike Huckabee samt de europeiska politikerna Philip de Winter, ordförande för belgiska Vlaams Belang, Hans-Christian Strache från österrikiska FPÖ samt Marc Doll och René Stadkewitz från nybildade Die Freiheit i Tyskland.

Jag tänkte berätta om båda resorna i två delar, vi börjar med den första resan som i början av december tog oss till Tel Aviv, Jerusalem, Judéen och Samarien samt Ashkelon och Sderot i Israel. Vi besökte städerna Ashkelon och Sderot som ligger precis intill den beryktade Gazaremsan som dominerar av Gaza City.

Mötte militären

År 2005 initierade den israeliska regeringen ett program som innebar att alla judar som bodde i Gaza var tvungna att lämna sina hem som sedermera ödelades helt och hållet. Man gjorde detta för att man hade

förhoppningar om att blidka araberna och leda till en grund varpå fred skulle kunna byggas. En förhoppning som tyvärr har grusats.

Dagen 5/12 började med att vi åt en gemensam frukost där diverse journalister deltog. Efter det hölls en mottagning hos borgmästaren i Ashkelon, Benny Vaknin, där temat var suveräna stater som blir utsatta för islamsk terrorism samt deras rätt till självförsvar. Föreläste under mottagningen gjorde professor Moshe Mani från universitetet i Ashkelon, författaren Eliezer Cohen som är före detta ledamot i Knesset, tillika överste i den israeliska armén och numera president för föreningen The Israelis samt Moshe Feiglin, som tillhör den konservativa falangen inom regeringspartiet Likud.

Efter sammankomsten, som alla europeiska partier deltog i, så blev det avfärd till en militärföreläsning precis bredvid gränsen till Gaza. Där mötte vi militären och fick höra om deras situation. I Israel är det minst två års obligatorisk militärtjänstgöring och många rycker in vid 18 års ålder, såväl män som kvinnor.

Efter detta togs vi till Sderot som är den stad som ligger närmast Gazaremsan och som under åtta års tid blivit konstant beskjutet med raketer, krypskyttegevär med mera. Varje hus i den staden har en specialbyggd bunker och det finns även

skolor som är helt och hållet bomb-säkra.

Judéen och Samarien

6/12 åkte vi till det som i västliga media kallas för Västbanken men som judarna kallar för Judéen och Samorra (Judéen och Samarien) vilka är de bibliska namnen på området. De byggnationer och städer som ägs av judar kallas ibland för bosättningar, vilket kan ge intrycket av att det är tillfälliga samfund och samhällen.

Dock ser det i mångt och mycket ut som många svenska småstäder med fullständig infrastruktur, skolor, industrier, moderna bostäder med mera. Vi mottogs av borgmästaren Ron Nachman i staden Ariel, vilken är en av de mest välmående städerna i området. Därefter begav vi oss i en skottsäker buss (som används till att transportera barn till skolan) ut i Judéen och Samarien för att få se med egna ögon hur det ser ut. Området är uppdelat i A, B, och C-zoner.

Till A-zoner äger endast araber tillträde och de styr området både militärt och civilt, och skulle en jude åka in i det området väntar fängelse och böter eller i värsta fall döden. I B-områden bor det araber och de styrs civilt av araber medan israelerna har den militära kontrollen. I C-områden bor det judar och de styrs militärt och civilt av israeler.

Vi åkte runt på vägarna, besökte heliga berg och fick se många av de områden som benämns i Bibeln.

Knesset

7/12 var det inplanerat besök till ett museum för förintelsen – Yad Vashem – samt besök på Knesset i Jerusalem med avslutande middag, men vi sverigedemokrater kunde tyvärr inte delta på grund av session i kammarsalen dagen därpå. ■

Christoffer Dulny
Extern skribent

Reinfeldt måste lyssna på David Cameron och avveckla mångkulturalismen

PÅ EN SÄKERHETSPOLITISK konferens i Tyskland den 5 februari höll den brittiske premiärministern David Cameron ett mycket uppmärksammat tal. I talet kritiserade Cameron mångkulturalismen som han menar har misslyckats samtidigt som den föder radikaliserings och extremism. Han talade också om att man måste arbeta hårdare för att motverka extremism bland muslimska ungdomar och att den försvagade brittiska identiteten försvårar detta arbete. Vidare talade premiärministern om att skolorna måste bli bättre på att lära ut brittiska värderingar och att man inte ska ignorera extremismen utan istället konfrontera den.

SD:s partiledare Jimmie Åkesson kommenterar David Camerons tal:

– Detta har vi talat om i många år och det är glädjande att vi nu ser att även Storbritannien sällar sig till den växande skaran av länder som förkastar det mångkulturella projektet. Det är min förhoppning att Fredrik Reinfeldt lyssnar på sin brittiske kollega som han har goda relationer med.

Jimmie Åkesson fortsätter:

– Det håller inte som alliansregeringen gör att enbart se integrationspolitiken som en jobbfråga. Som premiärministern säger så är det av största vikt att se till så att det existerar gemensamma värderingar i samhället och att tydligt ta avstånd från värderingar och handlingar som bryter mot de värderingar som råder i vårt land. ■

I fjol konstaterade Tysklands förbundskansler Angela Merkel att mångkulturen är ett misslyckande. Nu gör den brittiske premiärministern David Cameron detsamma. Foto: <http://www.conservatives.com/>

Egypten:

Mubarak är väck – men hur ser framtiden ut?

Den 11 februari 2011 är ett historiskt datum i det moderna Egyptens historia. Då meddelades att diktatorn sedan närmare 30 år, Hosni Mubarak, gjort en helomvändning och avgått från presidentposten med omedelbar verkan. Det innebar att en komplex era var till ända och att en ny era inletts. Vad som återstår för egyptierna är att fylla den senare med ett demokratiskt innehåll.

UPPRINNELSEN TILL upproret i Egypten står att finna i den likaledes muslimska diktaturstaten Tunisien, där folkmassorna tröttnat på president Zine El Abidine Ben Alis korrupta styre och tvingat diktatorn avgå till förmån för ett interimsstyre. Den tunisiska resningen inspirerade stora delar av befolkningarna i Egypten, Jordanien, Jemen, Algeriet, Libyen, Bahrain och Iran att gå ut på gatorna och manifesteras sitt missnöje med sina auktoritära regimer.

Det finns förvisso anledning att med demonstranterna i Kairo och på andra platser glädjas över att Mubarak är borta. Men – och det är ett stort men – detta innebär inte att Egypten i en handvändning är demokratiskt.

Mer än att hålla val

Kolumnisten Daniel Pipes i den ansedda liberala brittiska tidskriften *The Economist* tillhör dem som påpekat att det är föga troligt att Egypten kommer att kunna utveckla en demokrati värd namnet inom överskådlig tid. I en krönika den 4/2 2011 skriver Pipes bland annat (svensk översättning Talia Meyer):

”För det första så är demokrati mer än att hålla val; det kräver utveckling av det civila samhället med vilket menas sådana komplexa och nya institutioner som rättsstatsprinciper, ett självständigt rättsväsende, många politiska partier, rättigheter för minoritetsgrupper, föreningsfrihet, yttrandefrihet, rörelsefrihet och mötesfrihet. Demokrati är en inlärd vana, inte en instinktiv sådan, som kräver sådana djupgående attitydförändringar som en kultur av återhållsamhet, gemensamma värderingar, respekt för andras åsikter, begreppet lojal opposition och en känsla av samhällsansvar.”

För att vara i stånd att anordna perfekta demokratiska och fria val, menar Daniel Pipes vidare, måste man först öva sig ett antal gånger och helst börja med lokala val för att därefter övergå till nationella val. Samtidigt behöver press och andra media få full frihet, politiska partier måste mogna fram, parlamentet få ökad auktoritet på bekostnad av den utövande makten och domare döma mellan dem.

Alltför många frågetecken

Förändringar av det här slaget, menar Pipes, sker inte i brådskan utan kommer att ta år, kanske årtionden, i anspråk:

”Det är uteslutet att Egypten med

ytterst begränsad erfarenhet av demokrati kan sätta ihop tillräckligt av dessa komponenter på tolv månader för att etablera en helt demokratisk ordning.”

Med andra ord: demokrati består inte bara i att folkmassor samlas på gator och torg och vrålar ut sitt missnöje med den bestående ordningen utan kräver disciplin, tålmod och tolerans för att nu nämna några av de viktigaste demokratiska kännetecknen.

Låt oss hoppas på att utvecklingen i Egypten leds in i godartade färar. Det finns emellertid alltför många frågetecken för att omvärlden skall kunna ha några realistiska förhoppningar om en smidig och snar övergång till fullfjädrad demokrati. Ett sådant frågetecken är militären, som spelat en avgörande roll bakom kulisserna sedan den störtade kung Farouk i en statskupp 1952.

Militären har visserligen sagt sig vilja se demokratiska val om

ten. Om en sådan tänkbar utveckling skriver Daniel Pipes:

”Om islamister kom till makten skulle de uppmuntra till en revolution i stil med den i Iran 1979, där deras tro på Guds herrevälde väger tyngre än politiskt deltagande av massorna.”

Den islamistiska rörelsens inbyggda förakt för demokrati kommer då att spela en avgörande roll enligt principen: ”En person, en röst, en gång.”

Avtal med Israel

Utvecklingen i Egypten är inte bara en nationell angelägenhet för landets 83 miljoner invånare. Även internationell storpolitik är i högsta grad inblandad. Landet hade under många år en fientlig inställning till den judiska staten Israel, men efter nederlaget i Yom Kippur-kriget 1973 insåg president Anwar Sadat – som efterträtt arabnationalisten Abdel Gamal Nasser

Egyptens diktator Hosni Mubarak störtades dessbättre. Men vad kommer efter?

Foto: World Economic Forum

sex månader, men det är inte alldeles självklart att man önskar sig en fullständig demokrati.

”En person, en röst, en gång”

Ett annat frågetecken – och sannolikt det största – är Muslimska brödrskapet, som är landets mest välorganiserade politiskt-religiösa gruppering trots att det officiellt varit förbjudet under lång tid. Muslimska brödrskapet är en islamistisk rörelse vars målsättning är att skapa en islamsk stat för alla världens muslimer grundad på sharia.

Brödrskapet grundades i Egypten 1928 av Hassan al-Banna. Rörelsen har tillvunnit sig en icke obetydlig popularitet genom att starta skolor och sjukhus och ägna sig åt annat socialt arbete. Den har ofta anklagats för att ligga bakom terrorhandlingar men alltid nekat till detta. 2008 bestod parlamentet i Kairo till 30 procent av medlemmar i brödrskapet, detta trots att de tvingades ställa upp som oberoende kandidater till följd av förbudet.

Det är fullt möjligt att Muslimska brödrskapet kommer att utnyttja maktvakuumet i Egypten till att tillskansa sig den reella mak-

ten. 1970 – att det vore ett smart drag att komma överens med Israel.

Följaktligen ingick Sadat 1978, under överinseende av USA:s president Jimmy Carter i Camp David, ett avtal med Israels premiärminister Menachem Begin som gav Sadat och Begin Nobels fredpris samma år. Vicepresident Hosni Mubarak, som efterträdde Sadat sedan denne mördats av terrorister från extremistorganisationen al-Jamaa al-Islamiyya 1981, fortsatte på den inslagna vägen.

Det är därför föga märkligt att den israeliska regeringen förhåller sig avvaktande till den egyptiska omvälvningen. Om det nya Egypten blir antiisraeliskt kommer det dessutom med stor sannolikhet att innebära att USA drar tillbaka sitt stöd, något som skulle få förödande konsekvenser för landet.

Tommy Hansson

Chefredaktör

Linus Bylund är trebarnsfar, stockholmare och pressekreterare hos Jimmie Åkesson. Tidigare hade Linus en blogg vid namn ”Den förbannade Sverigedemokraten”, bloggen är sedan länge inaktiv, men Den förbannade Sverigedemokraten lever kvar här i SD-Kuriren. Inte alltid förbannad - men alltid Sverigedemokrat.

Ett Sverige som inte finns?

Ofta hör man om oss Sverigedemokrater, och även om andra konservativt sinnade, att vi ”längtar tillbaka till ett Sverige som inte längre finns”. Den skarpa analysen kommer såklart från våra motståndare, på alla upptänkliga kanter inom politiken och bland allmänna tyckare. Hur man kan säga sig veta vad vi längtar till vet jag inte, men det kan vara av underordnad vikt i detta sammanhang. Vad vi däremot är tydliga med är att vi vill skapa ett samhälle byggt på sammanhållning, gemensamma värden och solidaritet människor emellan. Ett samhälle där ”inga kelgrisar och inga styvbarn” finns. Kort sagt ett samhälle där ingen lämnas utanför. Ett sådant samhälle kan inte inrymma kulturella öar med skilda värdegrunder utan måste formas av en stark och bred majoritetskultur. Det samhället ska vi bygga. Eller snarare väcka.

”Ett sådant samhälle finns inte”. Vissheten om att så är fallet är så tydligt markerad att det signalerar osäkerhet. Som när ett barn får veta av en äldre kamrat att det är pappa som är tomten. Total förnekelse med inslag av ängslan kombinerat med tappra försök att finna hållbara motargument. ”Det är det inte alls! Pappa köpte bara tidningen då! Tomten har vitt skägg, det har inte pappa!” Det är synd om barn som tas ifrån sin tro så brutalt och utan att få tid på sig att successivt acceptera hur det ligger till. Därför tänker jag aldrig stampa på ett barns tro. Oaktat vad det gäller. Men nu handlar det inte om barnatro. Det handlar om vuxna människors tro. Och här avser jag inte vara lika barmhärtig. ”Det finns inte! Ett sådant Sverige finns inte! Mångkultur kan visst finnas parallellt med trygghet och välfärd, så är det - faktiskt!”. Nix! får bli mitt svar på det sistnämnda. Har aldrig hänt, kommer aldrig att hända.

Och viktigast – det Sverige finns visst.

Det Sverige jag talar om finns, hela tiden, överallt. Det finns inom 20 ledamöter i Sveriges riksdag, inom många hundra ledamöter i landets fullmäktigeförsamlingar, inom fler än sextusen medlemmar av vårt parti och inom 340 000 väljare. Minst. Det finns också slumrande inom flera miljoner människor till.

DÄR finns det - landet där människorna är stolta, respekterar varandra, delar uppfattning om rätt och fel, ställer rimliga krav på varandra. Landet där inga kelgrisar och inga styvbarn finns. Vi har fått det landet från människor som gått här före oss och vi bär det som en varm glöd i våra hjärtan. Men det landet finns inte inom alla. Det är bara att konstatera att många människor som ägnar sig åt smutskastning och spe helt enkelt inte förstår oss. Alls. De har sannolikt antingen själva förnekats arvet Sverige, eller inte förmått ta emot det. Jag tycker det kan vara en rimlig förklaring till hur man betett sig mot vårt parti. Och jag finner ingen annan förklaring som skulle kunna motivera den oproportionerliga avsky som våra åsikter uppenbarligen väcker, så jag håller fast vid den.

Det finns många problem som beror på att människor förnekats möjligheten att lära sig älska, lära sig känna stolthet, lära sig respektera. Det bör rimligen även kunna gälla kärlek, stolthet och respekt för sina förfäder och sin plats på jorden. Det är synd om människor som är så fulla av självhat och förakt mot det de är, det de kommer ifrån. Det är också synd om alla oskyldiga godtrogna som drabbas av konsekvenserna. Men mest synd är det om deras barn och barnbarn.

Jag kommer aldrig att förlåta dem för vad de gjort med vårt land, men jag kommer heller aldrig sluta försöka förstå. Vårt Sverige finns så länge vi finns, så det är bara att vänja sig. Ty vi är här för att stanna. Kan inte det vara en rimlig slutsats att enas kring?

Hallå där, Per Klarberg!

Du är nyblivet oppositionsråd i Trelleborg, hur gick det till?

– Trelleborg har under lång tid haft ett system med ett kommunalråd samt ett oppositionsråd. Perioden 2002-2006 hade vi ett oppositionsråd som företrädde alliansen, 2006-2010 ett som företrädde socialdemokraterna. Sedan SD blev invalda i kommunfullmäktige 2002 har vi hela tiden påpekat att oppositionsrådet, som de facto ska företräda oppositionen, aldrig någonsin har företrätt Sverigedemokraterna.

Per fortsätter:

– Valresultatet 2006 innebar att sverigedemokraterna fick en mycket gynnsam vågmästarställning och denna ställning har vi utnyttjat på ett taktiskt sätt. För första gången sedan allmän rösträtt infördes var Socialdemokraterna i opposition (tillsammans med SD). Men vi hade fortfarande enbart ett oppositionsråd, denna gång ett socialdemokratiskt.

– Efter ett antal svidande nederlag för alliansen i kommunfullmäktige, där SD på ett diplomatiskt sätt påpekade att partiet fick förlita sig på vad oppositionsrådet (det socialdemokratiska) hade för åsikt, insåg till slut det moderata kommunalrådet det orimliga i att Sverigedemokraterna inte fick samma möjlighet att bedriva oppositionspolitik som det andra oppositionspartiet Socialdemokraterna.

Valresultatet 2010 innebar att sverigedemokraterna åter igen blev vågmästare, och kort efter valdagen lät det moderata kommunalrådet meddela att han hade för avsikt att ge SD samma möjlighet som S att bedriva oppositionspolitik. Det vill säga med ett heltidsanställt oppositionsråd. Med facit i hand har säkert alliansen upptäckt att kommunen blivit betydligt lättare att styra nu än under föregående mandatperiod, då Sverigedemokraterna fick förlita sig på vad Socialdemokraterna hade att säga.

Per Klarberg – nytt oppositionsråd i Trelleborg. Foto: SD

Grattis från alla i SD, vad har gjort er i Trelleborg så framgångsrika?

– Det har varit ett ihärdigt arbete sedan 2002 och efter valsuccén 2006 tog det verkligen fart. Vi fick ekonomiska förutsättningar att skaffa oss en egen partilokal i centrala Trelleborg där vi året om en dag i veckan har öppet hus för medlemmar och vanliga kommuninvånare. Vi är ett stående inslag på torget varje lördag

när vädret tillåter. Gislövs marknad är en stor händelse här i sydvästra Skåne och där är vi ett uppskattat inslag sedan många år tillbaka.

Kan du beskriva dig själv för alla som inte vet vem du är?

– Jag jobbar som lokförare på Öresundstågen och kör tåg på både den danska och svenska sidan. Från och med 1 mars kommer jag att vara tjänstledig för att arbeta som oppositionsråd på heltid.

Fritidsintresset består just nu av att bygga hus. Vi bygger hus i Smygehamn, Sveriges sydligaste udde och det ska stå klart i maj månad.

Jens Leandersson
Redaktionen

Verkligheten bakom orden: Krabat, Kravatt

K KRABAT BETYDER på svenska ungefär "livlig unge" medan kravatt är en slipsliknande halsprydning. Båda orden härrör från "kroat", det vill säga medlemmar av ett folkslag som i dag huserar på Balkanhalvön i sydöstra Europa.

Kroat skrivs på kroatiska språket hrvati och betecknar medlem av det kroatiska folket, av vilka närmare fem miljoner är medborgare i landet Kroatien som varit självständigt sedan 1990-talet. Kroaterna är även en konstitutionell folkgrupp i Bosnien-Hercegovina. Det finns en betydande kroatisk diaspora och totalt finns omkring åtta miljoner kroater runt om i världen.

Det kroatiska folket levde ursprungligen i Galizien i vad som numera är Ukraina och Polen. Omkring 600 efter Kristi födelse emigrerade man till sydöstra Eu-

ropa. Den romerske kejsaren Diocletianus (284-305) hade sitt palats i den nuvarande kroatiska staden Split, och tillsammans med den forne jugoslaviske diktatorn Josip Broz Tito (1895-1980) torde denne vara den mest kände historiske kroaten.

Under tiden mellan Andra världskrigets slut och 1991 ingick Kroatien (Hrvatska) som en delrepublik i den kommuniststyrda jugoslaviska republiken Jugoslavien som man bröt sig ur 1991, något som gav upphov till Kroatiska självständighetskriget. Efter fredsavtalet i Dayton, Ohio 1995 är Kroatien ett självständigt land som sedan 1 april 2009 är medlem i NATO.

Under Trettioåriga kriget 1618-48 uppträdde kroater som legosoldater i den katolska kejsarliga armén. Kroaterna gjorde sig då kända som orädda och barska krigare och kom på lågtyska att betecknas som krabater, ett ord som småningom kom att införlivas med svenska

Krabaterna, förlåt kroaterna, firar ett mål på fotbollsplanen. Foto: Arkivfoto

språket. Ordet genomgick en betydelseförskjutning och betyder i dag ungefär "livlig unge" eller "lustig figur".

Också ordet kravatt stammar från kroat och Trettioåriga kriget i Tyskland. Det kroatiska rytteriet hade en sorts tygstycken att knyta ihop sina kragar med. Detta inspi-

rerade de alltid modeintresserade fransmännen till halsprydningen kravatt.

Tommy Hansson
Chefredakör

Kraftig medlems-tillväxt i Sverigedemokraterna

► Sverigedemokraterna fortsätter att öka sitt medlemsantal. Medlemsavräkningen vid årsskiftet visade att partiet då hade 5 846 medlemmar, vilket är en ökning med 43 procent jämfört med samma tid förra året. Samtidigt visar avräkningen att partiet mer än fördubblat sitt medlemsantal sedan valet 2006.

Avräkningen visar att antalet medlemmar ökar över hela landet. Särskilt utmärker sig bland annat Stockholms stad (ökning med 45 procent), Stockholms län och Södermanland (båda ökar med 59 procent), Norrbotten (ökning med 66 procent) och Dalarna (ökning med 71 procent). Den medlemstaste kommunen i landet i förhållande till sin folkmängd är Jimmie Åkessons hemkommun Sölvesborg.

Sedan valet 2006 har partiet mer än fördubblat sitt medlemsantal.

Partisekreterare Björn Söder kommenterar siffrorna:

– Det är glädjande att se att tillväxten är så god och att vi nu växer mycket kraftigt i de delar av landet där vi tidigare haft det lite svårare. Att vi ökar med hela 43 procent sedan förra året beror med all sannolikhet på att vi haft ett framgångsrikt valår bakom oss och att partiet nu är representerat i riksdagen. ■

Fotnot: Den 31 januari passerade Sverigedemokraterna för första gången 6 000 medlemmar.

Ensamkommande "flyktingbarn" kostade 2,5 miljarder 2010

► Enligt tidskriften DSM kostade de så kallade "ensamkommande flyktingbarnen" det svenska samhället omkring 2,5 miljarder kronor år 2010. Det kom i fjol cirka 3 000 flyktingar av denna kategori, vilket medför att varje "barn" kostade 820 000 kronor.

De flesta ensamkommande flyktingar av detta slag – som oftast saknar pass – hävdar att de är mellan 15 och 17 år gamla, men det är uppenbart att ett stort men okänt antal är över 18 år. Orsaken till att många ljuger om sin verkliga ålder är att individer upp till 18 år behandlas mer generöst av systemet.

När det gäller flyktingstatusen är det få länder som utsätter 15-16-åringar för politisk förföljelse. Det kan visserligen vara fråga om religiös förföljelse i en del länder, men få av de "barn" som kommer till Sverige berättar om något sådant. Det kan bero på att en stor andel av de som kommer är muslimer och anländer från Afghanistan och Somalia - vilka ju är muslimska länder! ■